

MIC. # 9498

SEDER TIKUNE SHABAT.

הועתק והוכנס לאינטרנט
www.hebrewbooks.org
ע"י חיים תש"ע

These images are from the collection of the Library of the Jewish Theological Seminary (JTS). JTS holds the copyrights to these images. The images may be downloaded or printed by individuals for personal use only, but may not be quoted or reproduced in any publication without the prior permission of JTS.

סדר תיקוני שבת.

PRESSBURG,
CZECHOSLOVAKIA? [17--]
ASHKENAZIC SCRIPT

מחלקת
מנהל
מנהל

This manuscript was acquired

through a generous gift of

Jennie C. Haszofsky

and

Martin F. Haszofsky

in loving memory of

Herman T. Schwartz

חיים בן אריה לייב ז"ל

282, 16 18 2107
מחצית 313 13

מחצית 8 11
מחצית 11 12

מחצית 8
מחצית 11

RESTORED BY J. MACDONALD CO
ALBANY, N. Y.

7/12/80

**סדר
הנהגות
שבת**

מחבר: רבי יצחק
הרש"א זצ"ל
תק"ד

הוצאת: מוסד
הדפוס
תש"ח

מקום: ירושלים

מחיר: 100

הדפוס: 100

המחבר: רבי יצחק
הרש"א זצ"ל

המקום: ירושלים

המחיר: 100

הדפוס: 100

דיני קריאת שנים מקרא ואות תרגום

ביע"ש
 אחר הגות יקרה הפרשה שנים וקרה וקרה תרגום
 כי חרז כל היוגלים פרשיית עם הניכור מהרצין לו
 ינוני ושנותנו דכינו על ידך זה ונזנה מן הנוכח לקרוא כל הפרשה ישר
 שנים וקרה עם הטעמים וקרה תרגום בלי הטעמים וקרה הן י
 פרשה פתוחה הן סתומה ללשם הסדרה כולה קרה פרשה ולא ימשיך
 בדבור ושהתחיל לקרות שנים וקרה וקרה תרגום קודם שיחלל בשמירת
 ויהיה להלל קודם מנחה בשלל כלל בגדי טבת

ויהזור

הריני לובש מלבושים של שבת לכבוד שבת מלכתא

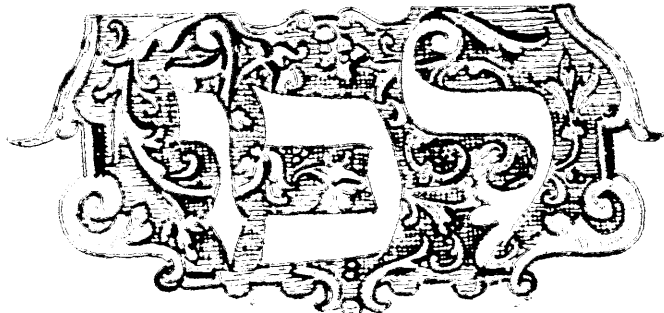
ולאחר שלבש חס ידיו אינם מקיים שנגע בהם כנזכר ורחוק ידיו ויש

כל בלי יוצר עליך לא ועל
 וכל לשון תקום אחד
 תרשיעי זאת נחל
 וצדקתם מאתי

ואשרי לו חי שוכה ביש לו בירכות שיהיו לו בגדי שבת שלמים
 חפצו חבורה הן יבדלו לו ונזנה וקרה יחזיר ליד השבת

ומי שחנור פיר הסיורים בלו קודם שבתחילת לריד עוד לוותר בזלחלחקוסת
 מנזה לטעום התבטליו בעד שבת כדי לתקנם בהונ ויהיו נחליו לתהוב
 ולחורו הכונים על זה טוענים היסזכו

הנה ראשיטות כל המנהגות והחוקים אשר עליהם כונן כל יידיה לו יסודי כפי מנהגיה בידו בהכללה
 כמנהג קדוהות ומועדים קל ויכין כנגד יום

גרננה ליש גריינה לצור ישענו נקדמה פניו בתוד
 בזמירות גריערו כי אל גדול ש ומלך גדול על
 כל אלהים אשר בידו מחקרי ארץ ותועפות
 הרים לו אשר לו הים והוא עשהו ויבשרת
 ידיו צרו באו נשתחוה ונכרעה נברכה לפני
 יש עשנו כי הוא אלהינו ואנחנו עם מרעיתו
 יצאן ידו היום אם בקולו תשמעו אל תקשו
 לבבכם כמריבה כיום מכה במדבר אשר
 גסוני אבותיכם בחנוני גם ראו פעלי ארבעים
 שנה אקוט בדור ואמור ינסתועי לבברכה
 והם לא ידעו דרכי אשר נשבעתי באפי אם
 יבואו אל מנוהה

שיר

ליש שיר חדש שירולי ש
 הארץ שירולי ברכי שנו
 בשרו מיוס ליוס ישועתו ספרו בנים את כבודו

כְּבֹל הָעַמִּים נִפְלְאוּתוֹ • כִּי גָדוֹל יְיָ וּמִהֲלֵל מְאֹד
 וְנוֹרָה הוּא עַד כָּל אֱלֹהִים • כִּי כָל אֱלֹהֵי הָעַמִּים
 אֱלִילִים וַיֵּשׁ שָׁמָיִם עֲשֵׂה • הוֹד וְהַדָּר לִפְנֵי עֵז
 וְתִפְאֶרֶת בְּמִקְדָּשׁוֹ • הַבּוֹרֵשׁ בּוֹשְׁפֹהוֹת עַמִּים
 הַבּוֹרֵשׁ כְּבוֹד וְעֹז • הַבּוֹרֵשׁ כְּבוֹד שְׁמוֹ שְׁאֵן
 מִנְהָה וּבֹאֵן לְהַצְרוּתוֹ • הַשֹּׁתְחוֹ לֵשׁ בַּהֲדָר־ת
 קוֹדֵשׁ חֵילוֹ כּוֹפֵנִי כָל הָאָרֶץ • אִמְרוּ בְּגוֹיִם יְיָ
 מִלֵּד אֶת־הַכּוֹז תִּבֵּל בְּלִתְמוֹט יִדִּין עַמִּים בְּמִישְׁרֵי
 יִשְׁמוֹחוּ הַשָּׁמַיִם וְתִגַּל הָאָרֶץ יִרְעַם הָיָם וְנוֹרָאֵה
 יַעֲלוּ שָׁדִי וְכָל אֲשֶׁר בּוֹ אֵז יִרְגְּנוּ עַצִּי הַיַּעַר
 מִלִּפְנֵי יְיָ כִּי בָא בִּפְאֵל שֹׁפֵט הָאָרֶץ יִשְׁפֹּט •
 תִּבְרַח בְּצֶדֶק וְעֲמִים בְּאִמְנוֹתָו

יְיָ מִלֵּד

תִּגַּל הָאָרֶץ יִשְׁמוֹחוּ אֲיִים
 רַבִּים עֲנֵן וְעַרְפֶּל סִבִּיבוֹ •
 צִדָּה יִכְשֹׁפֵט מִכּוֹן כֶּסֶף • אֵשׁ לִפְנֵי הַתֵּלֵד
 וְתִלְהֹט סִבִּיב צִרְיוֹ • הַאֲיִרֹ בִּרְקִיו תִּכְבֵּל רֶאֱתָהּ
 וְתִחַל הָאָרֶץ • הַדִּיִּים כְּרוֹנֵג נִמְסוּ מִלִּפְנֵי יְיָ
 מִלִּפְנֵי אֲדוֹן כָּל הָאָרֶץ • הַגִּידוּ הַשָּׁמַיִם צִדְקוֹ
 וְרֹאוּ כָל הָעַמִּים כְּבוֹדוֹ • יִבְשׁוּ כָל עֲבָדֵי מַסֵּה
 הַמִּתְהַלְלִים בְּאֱלִילִים הַשֹּׁתְחוֹלוֹ כָּל אֱלֹהִים
 שִׁמְעָה וְתִשְׁמַח צִיּוֹן וְתִגַּלֶּה בְּגוֹת יְהוּדָה לְמַעַן
 מִי־פִטִּיךָ כִּי אֵתָהּ יְיָ עַל־יְדֶיךָ כָּל הָאָרֶץ מִ
 מְאֹד נִעֲלָה עַל כָּל אֱלֹהִים • אֶהְבִּי יְיָ שְׁגֹאֲרֵעַ
 שׁוֹמֵר נֶפְשׁוֹת הַסִּידִי מִיַּד רָשָׁעִים יִצְלָם •
 אֲדַעֲלֶיךָ וְלִישְׁרִי לֵב יִשְׁמַחַהּ שְׁמוֹתוֹ

צדיקים בני והודו לזכר קדשו :

מזמור שיר דוד ל' שיר חדש כינפלאות
ישׁה הושיעה לו ימינו וזרוע

קדשו הודיע י' ישועתו לעיני הגוים גדולה צ
צדקתו • זכר חסדו ואמונתו לבית ישראל רצו
כל אפסי ארץ את ישועת אלהינו • הריעו ל'
כל הארץ פצחו ורגנו וזמרו • זמרו ל' בכנור
בכנור וקול זמרה • בחצצרות וקול שופר הריעו
לפני המלך י' ירעם הים ומלאו תבר וישיב ברה
נהרות ינחאו כף יחד הרים ירגנו • לפני י' כי בא
לשפט הארץ ישפט תכל בצדק וצמים בני ישראל

ישׁ מלך

ירגנו י' עמים יושב פרובים תנוט
הארץ י' י' בציון גדול ורם הוא
על כל העמים יודו שגה גדול ונורא קדוש •
הוא • וי' כורן משפט אהב אתה בוננת מושדים
משפט וצדקה ביעקב אתה י' י' • רוממו י'
אלהינו והשתחוה להרום רגלי קדוש הוא • נושה
ואהרון בכהנו ושמו • ב' אי שמו קראים אל י'
והוא יענס • בעמוד ענן ידבר אליהם שני יועותיו
חזק נתן לנו י' אללהינו אהב עניתם אל נישא
היית להם ונקם י' על יליותם • רוממו י' אללהינו
והשתחוה להר קדשו כי קדוש י' ארץ ה' •

מזמור

לדוד הבו ל' בני אליכדנו
ל' כבוד ועוז • הבו ל' כבו

שכנו השתהו • ל' בהדרת קודש • קול ש' ער
המים אל הכבוד הרנים ש' עד גוים רבים קול ש'
בכה קול ש' בדר • קול ש' שבר ארזים וישבר ש'
את ארזי הלבנון • וירקידם כמו עגל לבנון ו
ישריון כמו בן ראגמים • קול ש' חצב להבות אש
קול ש' יחיד מדבר יחיד ש' מדבר קדש • קול ש'
יחורל אילות ויחשה יערות ובהיכלו פלו אמור
כבוד • ש' למבור יושב וישוב ש' מולד לעולם • ש'
עוז לעמו יתן ש' יברך את עמו בשלום •

יחורל אילות ויחשה יערות ובהיכלו פלו אמור

אנא בכה גדולות ימינך תמיר
צרורה קבל רנת עמך • שגבנו
טהרנו נזרא נא גבור דרשי יחזקה
כבבת שומרים ברכם טהרם לחמי
צדקתך תמיד גומלים חסין קדוש
ברוב טובך נהל עדתך יחיד גאה
לעמך בני זכרי קדשתך שוערתינו
לבל ושמע צעקתינו יוד עתעלומות

ולחור החומות והתפלה הנכונה כל הנהגה הקדושה להכנה
שבת מלכתה לשבת הכינה השבת

דודי לקראת פני שבת נקראת
שמוור וזכור בדיו אחר השמיני
אל המיוחד ש ארד ושמו

אחד לשם ולתפארת ולתהלה לכה

לקראת שבת לבג תלכה כי היא
ניקור הברכה מוראש

מקדש נכונה סוף בני בנה שבה תהיה לך

מקדש מלך עיר מלכות קומי צאי

מתוך ההפכו רב לך שבות

פי מקדש וזהו יסוד חכמה לכה

התנערי ועפר קומי בשי בני

תפארת יגמי יער

בן ש פית הלהמי קרבה זל נפשי גארה לכה

התעוררי התעוררי כי בא אור

קומי אורי יורי יורי

שן דברי כבוד ש עלך נגלה לכה

לא תבושו ולא תכלמי מיד שתחיה מנה

החמי בדי יחסו עניי עמי ונבנתה עיר על תלה. לכ

וזהו

למשיכה שומין ורחקו כל כבל עיני
ישיש עלה אלהיך כמו שיש - כהרצו

על ביה

לכה

ימין ושמאל תפרוצי

ואת יתעריציך יגיד איש ב יד ימיניו נשכח

ונגדה לכה

בואי

בשדוס עטו בעלה גם בשמחה
ובצהלה תון אמוני עם סגולה בוא

כרה בואי פלה בוצי כלה

לכה

מוזמור

שיר ליום ושבחה טובה הודות לנין הלומר לשמך עליון
לרגל בבית המדרש המלכותי על עשיר ועד
גבר יציר המון בכבודו יציר המון בעשי ידיה ארנו מה גדלו מ
גשיר יציר המון בכבודו יציר המון בעשי ידיה ארנו מה גדלו מ
כמה רשעים כמו עין יציר המון להשמידם עדיני ואתה ירום עלים
י יי כי הנה אויבך יי אכר יתפלה כל פעל און ותם כראב
קרני ביהו בשמן ויעני ותבט עיני פטורי בקמים עלי מרעים תשבענה אויב
צדיק פתח יפתי בארץ בלבבך ישגה יצירים בקיתו כהצרות אלה עשיריהו
עוד יטובו ביהו דשמים יציר המון יציר המון יציר המון יציר המון יציר המון

ת

מלך גאות לבש לבש יע עזות אצל את תכון
תבל כל תמיט נכון ככאד מאז מעורר

נשאו נהרות נשאו נהרות קולם ישאו נהרות
מקורות מצ רבים אדירים משברי ים אדיר במרום

י יעדותי באמנו מאד לגיתך נאזה קודש י
לאורך ימים

אשר

עליכם מלאכי השרת מלאכי עליון מנולד מלכי
המלכים הקדוש ברוך הוא. בבאכם לשרום
מלאכי השלום מלאכי עליון מנולד מלכי המלכים
הקבה. ברכוני לשלום מלאכי השלום מלאכי
עליון מנולד מלכי המלכים הקבה. צאתכם
לשלום מלאכי השלום מלאכי עליון מנולד מלכי
המלכים הקדוש ברוך הוא.

ישמור צאתך וכוונתך
בנעמה וקדושתך

כי יאבין עזרתך
לשמך בכל יום

רבוז כל העולמים

אדון כל הגשמות אדון השלום מלך אביר מלך
מלך גדול מלך דובר שלום מלך הדור מלך
ותיק מלך יד מלך חי העולמים מלך טוב ומוטיב
מלך יחיד ומיוחד מלך בביר מלך לובש רהמים
מלך מלכי המלכים מלך נשגב מלך סגור מפלים
מלך עושה מעשה בראשית מלך פודה ומציל
מלך צח ואדום מלך קדוש מלך רם ונשא מלך
שומע תפילה מלך תמים דרכו מודה אני ל
לפניך יי אלהי ואלהי אבותי על כל החסד אשר

יִשִּׁית עַמְדִּי וְאִשֶּׁר אֶתָּה עֵתִיד לַעֲשׂוֹת עִמִּי וְעִם
כָּל בְּנֵי בֵּיתִי וְעִם כָּל בְּרִיּוֹתֶיהָ בְּנֵי בְרִיתִי וּבְרוּכִים
הֵם מִלְּאֲכִידֵי הַקְּדוּשִׁים וְהַטְהוּרִים שְׁעוֹשִׂים ר
רְצוֹנָה אֲדוֹן הַשְּׁלוֹם מִלֵּד שֶׁהַשְּׁלוֹם שְׁלוֹ בְּרַכְנֵי
בְּשִׁלּוֹכָהּ וְתַפְקָדָהּ אוֹתִי וְאֶת כָּל בְּנֵי בֵּיתִי וְכָל עַמּוֹה
בֵּית יִשְׂרָאֵל לְחַיִּים טוֹבִים וּלְשָׁלוֹם מִלֵּד עַלְיוֹן עַל
כָּל צָבָא מְרוֹם יוֹצֵרנוּ יוֹצֵר בְּרֵאשִׁית - אֲחֵלָה
פָּנֶיהָ הַמְּאִירִים שֶׁתִּזְכֶּה אוֹתִי וְאֶת כָּל בְּנֵי בֵּיתִי
לְנִיצוּחַ וְשִׁכְל טוֹב בְּעֵינֶיהָ וּבְעֵינֵי כָּל בְּנֵי אָדָם
וּבְעֵינֵי כָּל רוֹאֵינוּ לְעִבּוּדָהּ וְסִלַּח וּמַחֵל לָנוּ
וּלְזֵרְעֵינוּ יָעַל מִלִּפְשָׁעֵינוּ וְהִטְאֵתֵנוּ וְזֵנוּתֵנוּ
וְזִכֵּינוּ לְקַבֵּל שְׁפָתוֹת כִּיתוּד רֹב שְׂמֵחָה - וּמִתְנוּ
עוֹשֶׁר וְכָבוֹד וְכִיתוּד מוֹיָעוֹט עוֹלוֹת וְהֶסֶר מִמֶּנּוּ
וּמִכָּל בְּנֵי בֵּיתִי וּמִכָּל עַמּוֹה בֵּית יִשְׂרָאֵל כָּל מוֹיָה ח
הוֹלִי וְכָל מוֹיָה מְדוּה וְכָל מוֹיָה דְלוּת וְעִנְיָה וְאֲבִיזוּת
וְהִנֵּבְנוּ יוֹצֵר טוֹב לְעִבּוּדָהּ בְּאֵמֶת וּבִירָאָה וּבִאֲחֻבָּה
וְנִהְיָה מְכַבְּדִים בְּעֵינֶיהָ וּבְעֵינֵי כָּל רֹאֵינוּ כִּי אֲרָנָה
הוּא מִלֵּד הַכְּבוֹד כִּי לֵהֲנָאָה כִּי לֵהֲנָאָה - אֲנָה מִלֵּד
מִלְכֵי הַמְּלָכִים צוּה לְמִלְּאֲכִידֵי מִלְּאֲכִידֵי מִלְּאֲכִידֵי
מִשְׁרָתִי עַלְיוֹן שִׁיפְקָדוֹנִי בְּרַחֲמֵי שְׁלֵמָה וְצִדִּיקוּת
לְבֵיתִי בְּיוֹסֶקֶר שְׁנוֹ כִּי הִדְלַקְתִּי נְרוֹתֵי שְׁלֵמָה
וְהִתְלַכְתִּי שְׁמוֹלוֹתִי לְכָבוֹד יוֹם הַשַּׁבָּת וְיָמֵי לְבִיתִי
לְהַפִּיל תְּהַנֵּתִי לְפָנֶיהָ שֶׁתַּעֲבִיר אֲנָחְתִּי וְאֶעֱיֵד אִשֶּׁר

בְּיָאֵת בִּישָׁה יָנוּם כָּל הַצֹּר • וְאִשָּׁה וְאִשְׁרָשֶׁרֶשׁ
 עוֹד לְהַעֲיִד עַל כּוֹסֵי בְּתוּד יִשְׁמַחְתִּי כִּי אִשְׁרָשֶׁרֶשׁ צוֹהֲנִי
 לִזְכְּרוּ וּלְהַתְעַנֵּג בֵּיתִי נִשְׁמָתִי אֲשֶׁר נָתַתְּ בִּי • בּוֹ
 אִשְׁבוֹת כִּי אִשְׁרָשֶׁרֶשׁ צוֹהֲנִי לִשְׂרֵתִיהּ וְכִן אֲנִיד גְּדוּלַתְךָ
 בְּרַנָּה • וְיִשׁוּתִי יִשְׁלַקְרָאֵתִי שְׂתַרְחֲמֵנִי יְעוֹד בְּגָלוֹתִי
 לְנֶאֱלֹץ לְעוֹדֵר לְבִי לְאַהֲבַתְךָ • וְאִזְ אֲשִׁמּוֹר לִי
 לְפִקּוּדֶיהָ וְחֻקֶּיהָ בְּלִי יַעֲצֵב וְאֶתְפַּלֵּל כְּרַחֲמוֹי
 וּבִנְכוֹן • מִלֹּאכֵי הַשְׁלוֹם בּוֹאֲכֵם לְשָׁלוֹם בְּרַנָּה
 לְשָׁלוֹם וְאִמְרוּ בְּרוּךְ לְשַׁלְחֲנִי הָעֶרּוּד וְצֹאֲתֵכֶם
 לְשָׁלוֹם מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם אֲמֻנָסָלָה

אִשָּׁה

חֵיל מִי יִמְעָא וְהִזְק בִּיפְנִינִים מִכְרָה • בְּטַהֲבָה רַב
 בְּעֶרְה וְשִׁרְלֵי לֹא יִהְיֶה • גְּמִילְתָּהּ טוֹב וְלֹא רָע כֹּל יָכוֹן •
 חַיִּיהָ • דְּרִשָׁה צִמּוּר וּפִשְׁתִּים וְהַיִּשְׁבָּה פֶּסֶץ כַּפִּיהָ הִיטָה כְּאֵנוּת סוֹדָהָ
 מְנִירַחַק הָבִיא לְהַנִּיחַ וְתִקֵּם בִּיצוֹר לִילָה וְתִתֵּן טָרָה לְבֵיתָהּ וְהִזְק לְנַעֲרוֹתֶיהָ
 וְנִמְנָה שׂוֹדָה וְתִקְהָהּ מִפְּרִי כַּפִּיהָ גִטָּה כִּרְס חֲגוּרָה בַּעֲזַת מִתְנִיעָה וְהַאֲמִץ
 זְרוּעוֹתֶיהָ טַעֲמָה כִּי טוֹב סָחָרָה לֹא יִכְבֶּה בְּלִילָה נֶכְרָה • יִדִּיהָ שְׂרָה־הָרָה
 כִּי שׂוֹר וְכַפִּיהָ תִּמְכּוֹן פֶּלֶךְ • כַּפֶּה פִּרְשָׁה לַעֲנִי וְיִדֶּיהָ שְׂרָה־הָרָה לְאֲבִיוֹן
 יֵאֵר אִיבִיתָהּ מִשְׁרָה • כִּי בֵר בֵּיתָהּ לְבוּשׁ שֵׁנִים • מְרַבֵּדִים עֲשֶׂתָהּ לָהּ
 יֵשׁ וְאַרְגָּמָן לְבִישָׁה • טָרִיעַ בְּשִׁעְרִים כְּעֶלֶה בְּשִׁבְתּוֹ יִסְמָקֶנִי אֲרִיז סָרִיז
 עֲשֶׂתָהּ וּמְנִיכּוֹר וְחֲגוּרָה נִתְּנָה לְפִנְעִי עֵץ וְהִדָּר לְבוּשָׁה וְתִשְׁחַק לִי אֶת
 פִּי כִּתְחָה בְּחִכְמָה וְתוֹרַת חֶסֶד עַל לִשׁוֹנָה • צוּפִיהָ הַלִּיכּוֹת בֵּיתָהּ וְלִדְמָה
 עֲצִלוֹת לֹא תִאֲבָל קִנְיָן בֵּיתָהּ וְיִאֲשֶׁרֶה בְּעֶרְה וְיִהְיֶה רַבּוֹת בְּנוֹת עֲשֶׂתָהּ
 וְאֵת עֲלִיתָ עַל מִלְּנָה שְׂקָרָהּ וְהַבֵּל הִיפִי אִשָּׁה יִרְאֶתֶנִּי הִיא רַחֲמֵי הָרָה
 גְּמוּלָה מִפְּרִי יִדִּיהָ וְיִהְיֶה בְּשִׁעְרִים מְעִשִּׂיהָ

הַחֲרִי קִקְוֹדֵם כָּל הַעוֹדֵה יִלְוֶנָה הַפְּרָקִים וְנִשְׁכַּת שֶׁנֶּה וְיָדוּעַ עִמּוֹי שְׁקוֹרָה
 מִשְׁמִימֵם כָּל יָמֵי שְׁנֵים עָשָׂר וְחֻקֵּי גְדוּלָה לְגִשְׁמָה וְהוּא חֻקֵּי לְהַרְגוֹת הַיָּד
 וְלִהְיוֹתִי כִּי הַגִּמּוֹן חֲנוּנִית יִשְׁכַּח עֵלֶה נִשְׁכַּח יִלְעוֹת לְרַחֲמֵי וְחֲמֹר הַכֶּלֶה
 אֶסֶר זֶה הַשִּׁיר בְּכִינָה וּבְרִיצוֹת דְּלִיכָה וְהַשִּׁיר חֲלָקוֹ כִּי תִתְּנֶנִּי יֵהִי מִתְּחִלָּה
 לְהַרְגֵה נִתְחִיב כְּגוֹרִים לְמִי פִּיט לֹא חִיט כְּקֹדֶם

רבון

כל העולמים. יהי רצון מלפניך יי אלהי ואהי אמת
שבזכות שיר השירים אשר קרית וזמרתו שראא

קודש קדשים ובזכות מסוקי בזכות תיבותיו ובזכות אותיותיו ובזכות
נקודותיו ובזכות טעמיו ובזכות שמותיו וצירופיו ורמזיו וסודותיו
הקדושים והטהורים הנוראים היצאים ממנו שתהא שעה זו שעת
רהמים שיע הקשבה שע האזן וקראד והיגענו נצחור לד ותעצור
לנו ישיהיה עולה לפניך קריאת ולמוד שיר השירים כאלו דה שגנו
כל הסודות הנפלאות והנוראות אשר הם התימים וסתומים בובכל
תנאיו ונזכה למקום שהנפישות ורוחיה ונשמות נהצבות משפוכא
עשינו כל בזה שמוטי עלינו להשיג בין בגלגל זה בין בגלגל אחר
ויהיות מן העולים והזוכים לניק הבא עם שער הצדקים והסדי
ומלא כל משאלות לבנו לעובה ותהיה עם לבנו ואמרו מינו בעת
מחשבותינו ועסידנו בעת מיצברנו ותשרח ברכה והצלחה והדוהרה
בכל מעשה ידנו ונמעפר תקימנו ומא שמות דלותינו תרוממנו ותשי

שכנתך לעיר קדשנו במהרה בימינו אמן.

וזה הסדר כסעודה רהשונה.

השירים אשר לשלמה. ישקני מנשיקות פיו
כי טובים דדיך מעין. לריח שמנד טובים - שמן
תורק שמד על בן עלמות אהבה. משכני
אחריה גרועה הביאני המלך חדריו גנילה
ונשמהה בד מזכירה דדיך מעין מישרים אהבה
שהורה אני ונאווה כטת ירושלים סגולה קד
כיראות שלמה. אל תראני שאני שחורחורת

ואלו חזו ההלכות שהמור בעלמא חנניה בן חזקיה בן גוריון כשעלו ל
 לבקרו במונו ורבו בית שמוי על בית הלל ושמונה עשר דברים גורו בו
 יום . ה . בית שמוי היוורים היו גוריו דיו וסוממנים וכרעיון הלל
 כדי שיעורו וכעוד יום ובית הלל מתירין . ו . בית שמוי היוורים
 היו נותנין לונים על כשתן לתור הכבוד ללל כדי שיהכילו וכעוד יום
 ולא התעורר לירה ללל כדי שיקלט העין ובית הלל מתירין בית שמוי
 היוורים היו כורשין מלודות היה ועובדות דגים ללל כדי שיכודו וכעוד
 יום ובית הלל מתירין . ז . בית שמוי היוורים היו מוכרין ללל ללל
 שועבין חנו וחו חכיהו עליו ללל כדי שיגיע לחקוס קרוב ובית הלל
 מתירין . ח . בית שמוי היוורים היו נותנין עורות לעבדן ולא כלם לכוב
 נכרי ללל כדי שיגיע וכעוד יום ובכילן בית הלל מתירין עס השנים ט
 חנו רבן שמועון בן גוליהלל כיהגיו היו בית שמוי שהיו נותנין כל ללל ללל
 נכרי שלל ימים קודם לשבת ושמוי חנו ואלו שיעבדים קורה בית הכדועול
 הגת . י . חנו נולד כשר כלל וכילל ללל כדי שיכלו וכעוד יום חנו נותנין
 פת לתנור עס השיכה ולא חרדה על זבין גללים ללל כדי שיקדמו מניה ח
 חכיהו יום רביעליעזר חנור כדי שיקרוס התנן שלה . י . משלל גלית
 הפסק מתנור עס השיכה וחלחיון חת החור כיהגיו בית המוקד וכבול
 כדי שחחו חנור כרובו ר יהודה חנור כפהמין כל שיהא
אד חבצלת חסרון שושנת העמקים . כשושנה
בין החוחים בן רעיתי בין הבנות . כחמור
בעצי היער בן דודי בין הבנים בעלו חמור
וישבת חסריו כותוק לחבי . חביאני אר
חין ודגלו עלי אהבה

במה מדליקין וכמה חין מדליקין חין מדליקין לא כללם ולא
 בחוסו ולא כללר ולא כמליט חליון ולא כמליט חליון
 ולא כדוקה שכל פני המים ולא כמליט חליון ולא כמליט חליון
 שריפה ולא כעליה ולא כללר כמליט חליון כמליט חליון
 וכמליט חליון אחד מכלל ואחד חליון חליון חליון חליון
 חין מדליקין כשמן שריפה כמליט חליון חליון חליון חליון
 ככוד השבת וחכמים חליון חליון חליון חליון חליון חליון
 כשמן חליון חליון חליון חליון חליון חליון חליון חליון
 חין מדליקין חליון חליון חליון חליון חליון חליון חליון חליון

הגלה פשתו וכל היוצא מן העץ הניע וטוהר טוהחת הכולים חללת השמן
פתילת הבגד טקפלה ואלה ההבדל רבי אליעזר חומר בעונה הוא ואין
מדליקין בה רבי עקיבא חומר טהמים היה ומדליקין בה ד' ללא יקרב
חדש סופרת של צינה ויחללנה שמן ויתכנה על פי הנר כשכיל בטהרה
מוטבת ויהיו יא' של חרס ורבי יהודה מחער חבל הס חברים היוצא
מתחילה חומר ופניו שהיה כלי חסד לא יחלל חרס את הקטרת שמן
ויתונה בלר הנר ויתן רחם סכנילם בהובס בשכיל שחיה יחבת ורבי
יהודה ממיר ה' היוכבה את הנר מפני שהוא נותיר ה' וני עיסתה
לסטים מפני חוק רעה יא' בשכיל החולה שיטן טטור כחש' י' הנר כהר
על העניו כחם על הכסילים חייב ורבי יהודה פוער בכלן חוץ מ' י' עלה
מפני שהוא טוטה כחם י' על שלש עבירות נש' מותר בשעליהן
על שאינו וסירות בגדה ובהלה ובהלקת אגר ז' שלשה דברים צריך חרס
לומר בתור ביתו ערב שבה עס הציכס עשרתם ערפתה הדליקין את
הנרות כבך הציכה ספק חניה ה' ציכה חן מעשרין את הוריהם
ומכלין את הכלים ואין מדליקין את הנרות חבל יועל יין את הדיוח
ומערכין וטורבן את ההמין

סמכני באשי שות רפרוני בתפוחים כחולת
אהבה צדי • שמאלו תחת לראשי וימינו ת
תתבקני • השבעתי אספספנות ירושלים
בעבאות או באילות אספספניות - ואם
תעוררו את האהבה עד שתחפץ • קול רחי
הנה זה בא מדרגת ההרים מקפץ על הגבעות

כירה שהמקדמה בקט ובגבולות כותנים עליה תכשיל כותנת ובעצים לא יתן עד שיגרוף או עד שיתן את האפר ביתר מחלי הנוורים חתון אבל לא תכשיל וביית הלל לאווריס חתון ותכשיל בית שמאי הנוורים נקלץ אבל לא מחזירין וביית הלל לאווריס אף מחזירין ב תכור שהסוקיהו בקט ובגבולות לא יתן בין מהתבובין חעל גביו מפת שהם יקוהו בקט בגבולות הרי יקל ככרים גופת ובעצים הרי יקל כתנור ג חין נותנין כירה כד ה יום כשכיל שהתגלגל ול . שהקדמה כ כסדרים ורבי יוסי חתיר ולא ישיחינה כחול ונאבק דרס כשכיל ונאבק

הַתֹּאנָה חֲנֻטָּה פְּגִיָּה וְהַגִּפְנִים סִמְדֵּר גִּרְתָּנוּ
 רִיחֵ קִיָּי לִבִּי רַעִיָּתִי יִפְתִּי וְלִבִּי לָךְ • יוֹנָתָנִי
 בַּחֲגֻוִי הַסִּלֵּעַ בַּסֶּתֶר הַמִּדְרָגָה הָרִאשִׁית אֶת מִן
 מִרְאִיד הַשְּׁמִיעַנִי אֶת קוֹלְךָ כִּי קוֹלְךָ • יַעֲרֹב
 וּמִרְאִיד גָּאוֹה • אֲחֻזּוֹ לָנוּ שְׁעָלִים שְׁעָלִים
 קִטְנִים מִחֲבָלִים כְּרָמִים וּכְרָמֵינוּ סִמְדֵּר דֹּדִי
 לִי וְאַנִּילֹד דְּרוֹעָה בְּשׁוֹשָׁנִים ❖

במה בהמה יוצאה ובמה אינה

יוצאה ❖

יוצא הגמול באפסר ונאקה בחוטם ולכדקים בפרומכיה וסוס בטי
 וכל בעלי השיר יולאים בשיר וכושכים בשיר ומוזין עליהן וטובליו
 בחקונן ב חמור יוצא במרדעת בזמן שהיא קשורה לזכרים
 יונאין לכובי רחילות יונאות טחנות כבולות וכבונות העיזים יונאות
 צירות רבי יוסי חומר כבולו חוז חזן הרחלים הכבונות רבי יהודה חז
 עזים יונאות צירות לים אכל לא לחלב • ג וכוה חיה יונאה
 לא ילא גמל כחוטטלת לא עקוד ולא רגול וכן שער כב הכחמות לא •
 יקשור גנולים זה כזה ויונאיד אכל חככים חללים לתוד ידו וימשיך וכל
 שלא יכרוד ד אין חמור יוצא במרדעות בזמן שאינה קשורה לו ולא
 בזוג אף על פי שהוא פקוק ולא כסילים שכנוארו ולא ברצועה שכרגלי
 חזן התרגמלו יונאין בחוטין ולא ברצועה שכרגליהן ואין הזכרי יונאין
 כעגלה שתחת האליה שלהן ואין הרחלים יונאות סנוקת ואין העגל יוצא
 בגיווה ולא פרה בעור הקופר ולא ברצועה שכין חרניה פרתו שלר אלעז
 כן עזריה היתה יונאה ברצועה שכין חרניה שלר כר כון פכמים •
 עד שיפת היום ונסו הצללים סוב דמה לך
 דודי לצבי או לעופר האילים על הרי בתר
 על משכבי בלילות בקשתי את שאר הבה

נפשי בקשתי ולא מצאתי • אקומה נא
ואסובה בעיר בשוקים וברחובות אבקשה
את שאהבה נפשי בקשתי ולא מצאתי •
מצאוני השוקרים והסובבים בעיר את
שאהבה נפשי ראיתם •

במה חשה יונתת ובמה הינה יונתת לה תתח תשה לח כהושי נחר ולא
כהושי כשהו ולא כרנויות שבראשה ולא תטביל בה עד שתתפסול
כטופת ולא כסנכיתין כזון שהיו תפודין ולא ככנול לרעות הרנים ולא כעיר
של זכב ולא כקטלה ולא כנחשים ולא כטבעה שחין עליה ספסם ולא כחוט שחינה
קחוכה ואם יראה חנה חייבת חטאת • ב לא ינא האיש כסנדל המסומר ולא
כחיד כזוט שאין ברגלו עובד ולא כתפילין ולא כחייט בזמן שלמה וזו הנומחה
לא כשריון ולא כקדרה ולא כמגפיים ואם ינה חינו חייב חטאת • ג לא תלהאט
כחוט הנקרה ולא כטבעה שיש עליה היתם ולא כבלי חר ולא ככובלת ולא
כנלוות של פלייטן ואם יראה חייבת חטאת דברי • וותיר וחכמים פוטרים •
ככובלת וכנלוות של פלייטן • ד לא ינה האיש לא כסייף ולא כקשת ולא
כתריס ולא כחלה ולא כרויח ואם ינה חייב חטאת דהלעזר חומר תכ שיטין הן
לו וחכמי תווריס חין הלה לגנאי שנאמר וכתתו חרבותם לאתים וחנותותם ל
לחזירות ולא ישא עי אל מורחב ולא ילמדו עוד ונלחמה כירית טהורה וילאין כזה
כשנת ככלים טחין וילאין ונאן כזה כשנת • ה יונתת אלה כהושי שער כיון משלה
בין ושל הכירתה בין ושל כהויה כטופת וכסנכיתין כזון זהם תפודין ככנול
וכפאה כהרית לחצר כחזק כסחונה וכחוד ככסנדלה וכחוד כסתקיה לנדתה כמלל
וכחוד וולך וככל דבר שתת לחוד כזה וככלד שלחנתה לכתחילה כשנת ואם נפל לא
תחיר לו תיתבת ושל אל יזהר רבי ותייר יחבתי חוסרים • ו ינאן כאלע - שכל
הנזית הבנות קטנות ינאן כהושי ואפילו כקיסחין שכלזניהם ערכות ינאן
רעולות ונודיות כרופית וכל חוסה חלא דכרנו חכמי כהויה • ז פודת על האבן
יכל האבן ועל הוטבע וככלד שלח תפודה לכתחילה כשנת • ח הקוטע ינאן
כקטלה דכריי חחיר ינאן חוסר ואם יש לו בית קכל כתותים טווח כחחיות
שלח טחאין נודרס וינאן כהם כשנת וככנסין כהן כעורה כסא וכחובות שלח • ט
טחאין נודרס ואין ינאן כהם כשנת וזה ככנסין כהן כעורה לאקע טחאין טהורים
ואין ינאן כהם • ט הבנים ינאן כקטרים וכנה חלבי כזונן וכל חדם דאלל
שדכרו חכתי כהויה ינאן כבית החרגול ובן טועל וכחוסר חן הסלוב חמים
כפואה דכר דחאיר וחכמי חומרי חן כחול חסור חשו דכר כי דהחור •

פגועט שעברתי כיהם עד שבצאתי את •
שאהבה נפשי אחזתי ולא ארפנו עד שתביאתני •

אֶל בֵּית אֲמִי וְאֶל חֹדֶר הַדֹּרֹתַי הִשְׁבַּעְתִּי אֶתְכֶם בְּשַׁת יְרוּשָׁלַיִם בְּצַבָּאוֹתָאֵנוּ בְּאֵילוֹהַּ
 הַשָּׂדֶה אִם תִּעִירוּ וְאִם תִּצְוֹרְרוּ אֶת הָאֱהָבָה
 עַד שְׁתַּחֲפִין • כִּי זֹאת עוֹלָה מִן הַבִּדְבָר
 פְּתִיחוֹת עֵינַי מִקִּטְרַת מוֹר וּלְבוֹנָה מִכַּר
 אֲבָקַת רוּכָל • הִנֵּה מִטָּתוֹ שֶׁל שְׁלֹמֹה שְׁשִׁים
 גְּבוּרִים סָבִיב לֵה מִגְבוּרֵי יִשְׂרָאֵל •
 כָּל־גִּדּוֹל אִמְרוּ בִשְׁבַת

כל השוכה עיקר שבת ועשה מלאכות הרבה בשבתות הרבה איננה
 חלה העטאת אחת היודע עיקר שבת ועשה מלאכות הרבה בשבתות
 הרבה חייב על כל שבת ושבת היודע שהוא שבת ועשה מלאכות הרבה
 בשבתות הרבה חייב על כל מלאכה ומלאכה העושה מלאכות הרבה
 מעין מלאכה אחת חייב חייב חלה העטאת אחת בלבות ונלכות
 ארבעים חסר אחת היודע וההורג והקונן והנועם הדש והזורה
 הכורר העותן והמורקד והלש והאופה הגוזז את הצמר המלכנו והמנעני
 והנכעני והטווה והמוסך והעושה שתי כתי כירץ וההורג שני חוטין
 והכובע שני חוטין הקונן והמתיר והתוכר שתי תפירות הקורע על
 מנת לתפור שתי תפירות הכר נקי השיטה והפסיעו המולחו והמטב
 את עורו והנוחקו והמחכתו הכותב שתי הותיות והנוחק על יוגרת
 לכתוב שתי הותיות הבונה והסותר המוכבה והמעביר הטובה בפטיש
 המונח מרשות לרשות הריחלו הכות מלאכות ארבעים חסר אחת ג
 ועוד כלהחור חמור כל הכשר להנניע ומנניעין כוונה והיניאו בשבת
 סייע עליו העלה וכל שהיניו כשר להנניע ואין מנניעין כוונה והיניאו
 בשבת חייב חייב חלה המנניע ד המונח תבן כחלה פיסרה ענה
 כחלה חייב ויול עיניו כחלה פי ענה עשבים כחלה פיגדי עלי שוס ועלי
 כללים להיס כגוררת יבשים כחלה פיגדי ואין מנניעין זה עס ורה
 ופטי שלח ו בשיעוריהן חוץ וקליכיהן וגרעיניהן ועוקציהן ו
 יסוכן ומורסכן ויהוד חומר חוץ וקליכיהן ערשים שמתכבליהן עיניהן

כֹּלֶם אַחֲזִיחֶרֶב כֹּלֶמֶדִי כֹלֶחֶמָה אִישׁ חֲזָפוֹ
עַל יָרְכוֹ כּוֹפֶהֶד בְּלִילוֹת • אֶפְרִיזֶן עֲשֶׂה לוֹ
הַמֶּלֶךְ שֶׁלֹּמָה כֹּמְעִי הַלְבָּנוֹן • עֲמֹדֵי עֲשֶׂה
כֶּסֶף רִפִּידָתוֹ זֶהב נִרְכָּבוֹ אֶרְגָּמָן תּוֹכוֹ רִצָּף
אֶהֱבָה מִכְנֹת יְרוּשָׁלַיִם • צִאיָה וְרֵאִיָּה פְּנוֹת
צִיּוֹן בַּמֶּלֶךְ שֶׁלֹּמָה בַּעֲטָרָה שֶׁעֲטָרָה לוֹ אָמוֹ
בְּיוֹם הַתִּנָּתוֹ וּבְיוֹם שְׁמִיחָתָהּ לָבוֹ •

הכרזת

[illegible]

הַנֶּדֶךְ יִפָּה רַעֲיָתִי הַנֶּדֶךְ יִפָּה עֵינֶיךָ יוֹנָם מִבִּיעֹר
לְצִמְתֹּךְ שְׁעָרֶךָ כַּעֲדֵר הָעֵיזִים שֶׁגִּלְשׁוּ מֵהָר
גִּלְעָד • שֶׁנֶּיךָ כַּעֲדֵר הַקְּצוּבוֹת שֶׁעָלוּ מִן הַרְחָצִי
שְׂכָרֶם בְּתֵאֵיכֶה וּשְׂכָלָה אֵין בָּהֶם: כְּחוֹט
הַשֵּׁנִי שֶׁכִּתּוּמֶיךָ וּמִדְּבָרְךָ נֶאֱמָה כִּפְלַח הָרִמּוֹן

רָקִתְךָ מִבְּעַד לַצִּמְתֶּךָ כַּמְגִדֵּל רוּחַ צוֹאֲרֶךְ
 בָּנוּ לְתַלְפִּיּוֹת אֵלֶּה הַמִּנֵּן תִּלְוִי עָלֶיךָ כָּל
 שְׁלֹטֵי הַגְּבוּרִים :

וישורר בנעיונות קול לוקול חלו כל המון ואחד לכבודת ה
 מהונו חל תקרא מהינו חלל מגרוננו כילעת חנוהנו בשבתות
 ויחי עובדי ורח בהולות מחורות השני ובארץ שסיוכם שיר
 ולהם בהם נחה להודות ולזמר וכוה יזכו הווקיימים שיהיה חלקם
 כחיי צחיי עול הצפון עין לא רחת בעלל דעתי בעולם זכולו ארנו
 על שלחן ערוך וזהו השיר ושמו בקרבנו

אֶתְקִינוּ סְעוּדָתָא דְּמַהֲיִמְנוּתָא
 סְלִימַתָּא חֲדוּתָא דְּמַלְכָּא ק
 קְדִישָׁא אֶתְקִינוּ סְעוּדָתָא
 דְּמַלְכָּא רָאִיָּה סְעוּדָתָא
 דְּחֶקֶל תְּפֻחִין קְדִישִׁין וְזַעֲיִר
 אֲנִפִּין וְאַתִּיקָא קְדִישָׁא אֶתִּין
 לְסַעֲדָא בְּהֵרָה

אזכור	בשבחין לכויער	ימינא	ושמאלא ובגנידה
	גו פרתהין דבחק		כלה בקישוטין ואזר
	תפוחין דאינון קדישין		ובזאגין ולבושין
נזמין	להשתא בפרתורא	יחבק	לה בעלה וביסודא
	חדתא ובמערותא טבת		דילה דזביר גירא
	דגירא על רשין		להיהא פתיש כרנישין

יהא רעוא מוקמיה דתשרי
על עמיה דיתענג
שמייה במתיקין ודובשין
אסדר לדרומא מנרתא
דסתינא ושלחן עם
נהמה בצפונא ארשין
בחמרא גויפסא ומדאע
אסא דארזס
וארוסה להתקפא חלשין
נעבר לחזפתרין במילין
יקירין בשבעין
עיטורין דעל גבי דחמשין
שכינתא תתעטר בשית נהמי
לסטר כוון התקטר
וזיעור דכנישין
שביתין ושביקין מסאבין
דחיקון דחילין
דמיעקין וכל זיע רבוישין

צווחין את ארתיו בפלח
ושביתין ברם
אנפין חדתין ורוחין עם נפשין
חרו סגי יתיו על הדא תרה
נהורה לה ימטי ו
וברכאין דנפישין
קריבו שושבנים עבדי
תקונין לאכשה זיק
וננין עם רחשין
למעבר נשמתי וריהן
חדתין בהרתין
וברלתן ובתלתא שבשין
ועטורין שבעין ולה נמרכ
דלעילא דיתעט
כלה בקודש קדישין
רשימין וסתימין בגו כל
עלמין פרס עתיק
יומין הלא בטיש בטישין

ויהא רעוא מוקדם עתיקא קדישא דמ
קדישין טמירא דכל טמירין סתנימא
דכלא דיתמושך טלא עילאה מינה למליא רישיה
דזעיר אנפין ולהטיל לחקל תפוחין קדישין בנהיו
דאנפין ברעוא ובחדותא דכלא דיתמושך מן קדם
עתיקא קדישא דכל קדישין טמירא דכל טמירין
סתימא דכלא רעותא ורחמי חנא וחסדא בנהירו
עילאה ברעותא וחרוה עלי ועל כל בני ביתי ועל
כל הנלויים אי ועל כל ישראל יעמיה ויפרקניה מכל
עקתין בישיו דייתון לעלמא ויזמין ויתחב לנא מ
מזונא ופרנסתא טבתא בלי צרה ועקתא מצולא
דכל מזוני ביה תליא וישזבינא מעינא - בישא

ומהרבה רמל אד הניח ומדינה של גיהנום והיי רנא
 ולכל נפשיתנא חנא וחסדא ורחמי ארכי ומזוני רויח
 ורחמי מן קדמיה אמן כו יהי רצון לפני ואמין

וקודם הקידוש יאמר

לשם יחיד קבה ושכינתיה בדהיל וורהני

מוכז ומזומז לקיים מצות

עשה לקדש שגל היום כדכתיבו ושמור זכר
 ער היום

יום השישי ויכיר השנים

והארץ וכל צבאם ויברך אלהים ביום השביעי
 כדאכתו אשר עשה וישבות ביום השביעי
 מכד אכתו אשר עשה ויברך אלהים
 אנה שביעי ויקדש אותם כיבו שבת מכל
 כדאכתו אשר ברא אלהים לעשות

סְבִירָא מִרְנָן וּרְבִנָּן וּרְבִיתָא

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ בֹרָא פְּרִי הָאָדָמָה
בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ בִּלְדָּה הָעוֹלָם אֲשֶׁר קָדְשָׁנוּ
בְּמִצְוֹתָיו וּרְצָה בָּנוּ וּשְׁפַת קָדְשׁוֹ בְּאַהֲבָה
וּבְרָצוֹן הִנְחִילָנוּ זְכוּרֵינוּ לְמוֹעֵשׂה בְּרָאשֵׁינוּ כִּי
הוּא יוֹכֵחַ תְּחִלָּה לְמוֹקְרָאיו קוֹדֵשׁ זְכוֹר לֵיצֵאת
מוֹצָרִים כִּי בָנוּ בְּחֶרֶת וְאוֹתָנוּ קֹדֶשׁ שְׂרַת מִכָּר
הָעָמוֹם וּשְׁפַת קֹדֶשׁ בְּאַהֲבָה וּבְרָצוֹן הִנְחִילָנוּ
בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ מִקְדָּשׁ הַשְׁבֵּרָתָא

הַכְּעֹל הַבֵּית יִקְדָּשׁ וְאַחֲרֵי כֵן בִּטּוֹל יָדָיו וּמִכָּרָךְ עַל כְּטִילַת יָדָיו וְלֹא
קוֹדֶשׁ הַקִּידוּשׁ דְּהוּא הַפֶּסַח אֲחָף עַל יָד דְּמִקְרָאֵי שֶׁאֵין חֹלֵד כִּי הַסֵּטֶם
אֲפִילוּ הַכִּי הָיָה הַפֶּסַח כְּחֹבֶלֶת כְּמוֹסָקִי אֲבָל בָּנוּ בֵּיתוֹ יַעֲלֵנוּ יָדָה
קוֹדֶשׁ הַקִּידוּשׁ דְּאֲבָל בָּנוּ בֵּיתוֹ לֹא חֲשׂוֹב קִידוּשׁ הַפֶּסַח

וְהַיּוֹם שֶׁנִּשְׁכַּח וְאַחֲרָיו לִיבְחָר דְּלֹא יִבְחָר כְּמִי הַחֹבֶלֶת וְהוּא טוֹב וְיִיחָד לֹא שֶׁיִּבְחָר לִיבְחָר
יִיחָד כְּמִי הַחֹבֶלֶת

מִכָּצֵעַ עַיִן רִפְתָּא בּוֹיָתָא וּבְבִינָה תִּרְיָן
יִדִין בְּנָא • סְתִימָן וּפְרִישִׁין •
שֶׁחַ זִיתָא דְּכִיָּא • דְּטַחֲנִין רִיחָא וְנִשְׁכָּח
נְחִירָא בְּנוֹא בִּלְחִישִׁין •
לֹא נִכְיָא דְּזִין וּמְלִין דְּגִיזִין דְּרִיחָא
כְּתַחזִין טְבִירִין וּבְבִישִׁין •
תִּנְטִית כְּלָה • בְּרִיזִין דְּלַעִילָא בְּנוֹ דְּהוּא
הִלּוּרָא דְּעִירִיָּין קְרִישִׁין •

ל

כ

ה

א

זמירות ליל שבת.

מִקֶּרֶשׁ שְׁבִיעִי בְּרֹאיוֹ לוֹ . כָּל שְׁנוֹי שַׁבַּת כְּרַת
מִחֲלוֹ . שִׁכְרוּ חֲרֵבָה מֵאֵד עַל פִּי פֶּעֶרֶו
אִישׁ עַל מִחְנֵהוּ וְאִישׁ עַל דָּגְלוֹ . אֲהַבִּי שׁ
הַבְּחִים בְּבִנְיָן אֲרִיאֵל בְּיוֹם הַשַּׁבָּת - שִׁישׁ
פִּמְקָבִי מִזֶּן נְהַלִּיאֵל גַּם שְׁאוֹ יְדִיכֶם קוֹדֶשׁ
וְאָמְרוּ לֹאֵל בְּרוּךְ שׁ אֲשֶׁר גִּתָּה מְנוּחָה לְעַמּוֹ
יִשְׂרָאֵל . דּוֹרֵשִׁי שׁ זֶרַע אֲבֵרָה אֲוֶרְחָבִי
הַמֵּאֲחִירִים לְצֹאת מִן הַשַּׁבָּת וּמִמְּחֵרִים לְבֹא
שְׁמֵחִים לְשִׁמְרוֹ וּלְעֻחֹב עֲרֹבֹו זֶה הַיּוֹם עֲשֵׂה
נִגִּילָה וְנִשְׂמִיחָה בּוֹ . זְכֵרוּ תּוֹרַת מִשְׁרָה
מִמִּצְוֹת עֲבַת גְּרוֹסָה וְחֵרוֹסָה לְיוֹם הַשַּׁבָּעִי
פִּנְיָה בִּין רַעֲוִתֶיהָ מִשְׁבָּעָה . כְּדֹרִים יִירָשׁוּהָ
וּקְדָשׁוֹהָ בְּמֵאֵד כָּל אֲשֶׁר עֲשֵׂה . וַיְכַלֵּאֵהֶם
בְּיוֹם הַשַּׁבָּעִי מִלְּאֲכֵתוֹ אֲשֶׁר עֲשֵׂה . יוֹסֶקְדֹּט
חֹזָא מְכֹוֹאוֹ וְעַד צֹאתוֹ כָּל זֶרַע יַעֲקֹבִי כְּבִרְיוֹ

כדבר המלך ודתו לניח בו ולשמוח בתענוג
אכול ושתו כל עדת ישראל עשו אורתו *
משוד הסדק לדיןך אל קנא ונוקם נוטרי
ליום השביעי זכור ושמור להקם * שמרחם
בבנין שלם באור פניך תבהיקם * ירויין
נדרשן ביתך ונחל עדניך תשקם * עזור
לשובתים בשביעי בהריש ובקציר עולמים *
פוסעים בו פסיצה קטנה סועדים בו לברך
שלש פינמים * עדקתם תצהיר כאור שבעות
המים שאלה ישראל אהבת תמים שאלה *
ישראל שונות עולמים

מנוחה ושמחה אור ליהודים * יום שבת ויום נחמדים * ש
שומרו והוכריזו המה מעידים * כי טעם כל בראי
וינחמם שמי שנים ארץ וינחם * כל צבא מרום גבוהים ונחמם
תנין ואדם וחית רמזים * כי ביה יי צור עולמים * הוא אשר
דבר לעם סגולתו * שמור דקדשו בלאו ועד צאתו * שבת
קודש יום חמדתו * כי בו שבת כפל מלאכתו * בנעו שבת
יחליצו * קום קרא אליו יהי לאמצה נשמות כל חי וגם נעריצו
אכול בשמחה כי כפי רצו * במשנה רחם וקידוש רבה * ברוב
מטעמים ורח נדיבה * יזכיר רוב טוב הכתעננים בה בביאת גואל
לחי עולם רבא

מה יד דות מניחת את שבת המלכה
בבן נרוין וקראתיה בואי כל דה
נסוכה * לבוש בגדי חמודות להדליק נר בברכה
ותכל כל העבודות לא תעשו מלאכה נחמט
בתענוגים ברבירים ושליו ורגים * מערב

מִזְמִינִים כָּל מִינֵי מִטְעָמִים • מִבְּעוֹד יוֹם
 מוֹבְנִים תִּרְנָנֻלִים מִפּוֹטָמִים • וְלַעֲדוֹד
 פְּנוּה מִינֵי שְׂחוֹת יֵנוֹת מִבְּשָׁמִים וְתַפְנוּק
 מִעֲדָנִים בְּכָל שָׁלֹשׁ פַּעֲמִים לַהֲתַעֲנֹג נִחְלָה
 יַעֲקֹב יִרְשׁ בְּלִי מִצָּרִים נִחְלָה • וַיִּכְבְּדוּהוּ עֲשִׂי
 וַיִּשְׁוֹתוּכֹו לַגְּאֻלָּה • יוֹם שַׁבַּת אִם רֵיז שְׁנוֹר
 וְהִיִּיתֶם לִי כְּגֻלָּה שִׁשְׁתִּיכֻיִּת תַּעֲבֹדוּ וּבִשְׁבִיעִי
 נְגִידָה לִיהֲתַעֲנִיחַ מִצִּיד אֲכֹרִים וְגַם לַחֲשׁוֹב הַשְּׁבוֹנוֹ
 הַרְהוּרִים מוֹתָרִים וְלִשְׁדֹּךְ הַבְּנוֹת • וְתִיעֹק ל
 לִלְמֹדוֹ סֵפֶר לְנִינִיחַ בְּנִינֹת וְלִהְיוֹת בְּאִמְרֵי
 שֹׁלֵךְ בְּכָל פִּיעוֹת וּמַחֲנוֹת לַהֲתַעֲנֹג רְהוּלֹכָה
 תִּהְיֶה בְּנִחַת עֲנֹג קָרָא לְשַׁבַּת וְהַשְּׁנָה מִשׁוֹפַחַת
 פֶּדֶת גֶּפֶשׁ מְשִׁיבַת • בְּכֹן נִפְשִׁי לֵה עֲרִיגָה
 וְלִנְוֹחַ בְּחִיבַת כִּשּׁוֹ שְׁנִים סוּגָה בּוֹ יְנוּחַ בּוֹ וּבֵית
 לַהֲתַעֲנֹג מִיַּעֲזִין עוֹלָם הַבֹּא יוֹם שַׁבַּת מוֹנוּחָה • כָּל
 כָּל הַמִּתְעַנְּגִים בָּהּ • יִזְכּוּ לְרֹב שְׂמֻחָה • מִחֲבֵל
 מְשִׁיחַ יוֹצֵרוֹ לְרוּחָה פְּדוּתֵינוּ תַצְנִיחַ וְגַם
 יִגְוֹ וְאִנְוָה • לַהֲתַעֲנֹג

יִפִּית יִמְיָה מַעֲמַת בְּתַעֲנוּגִים • אֵת שַׁבַּת מִשּׁוֹשׁ
 נִיִּים לֵהבִּישָׁר וְגַם דָּגִים נִכּוֹת מִבְּעוֹד יוֹם מַעֲרֵב
 עַר עֲרֵב לִבְחָדִים • בָּבֵא אֶתְךָ עֵת דְּרוֹסִים גִּיל וְשִׁשּׁוֹן לִיחּוּרִים
 לְמִצָּא פְּרִיֹם • וְאֵת עֲנֹג לַהֲתַעֲנֹג בְּמַעֲתָקִים בְּרַעֲנוּגוֹת
 בְּנִי אֲדָם וַיִּין כִּי יִתְאַדָּם • וְשֹׁאֵר כִּי־שָׁקִים • רָאָה וְקֹדֶשׁ בְּיוֹם

מִח

קודש עליין זכרהו ואם אין עלי לחם בצע בעין יפדו
 קדשו שמרהו כהלכותיו כיבודות מאבות ותולדות
 שירא תו להודות זכר לקדשו כל שומר יום שבת
 מחללו מחוללו ימחור מעורו ובא גואלו שמו שירו
 יבר שירו דבר סימן טובלך במוואות דגל סמבטיון
 המתגרגר בכל יום נח בעם סגל ישבתו וישקטו הטורח
 ולא נחים עדי ששי ותשלחם לחם ישי בגדי שש וגם
 משי לכבוד יעטו ויאמרו באי פלה מה תאחר
 הן שלחו וגם נרך ארוכים כי בא אורד קומי אורי כבוד
 י עריך כאור רח בעת יצר בלי טורח קצות מערב וגם
 מורח צפון וימין עליונים ותחתונים במאמרו עלי תבל
 שם אורו וכחיוא יציר ויוצרו בקשו להטמין ואתחילת
 פני קונד ולא נטמן יוס אחר למוצאי ואז נגזו ליראיו
 יין עסיס ומן יהי לזכרך ולשמרך וינצר מכל רעו ושכין
 בצל עצי עדן ושם אצל ישרים יתן סעודותיו ושבתותיו
 אשר שלש כאלו עניו בדת פלש במקרא חד היום
 שלש רמו שלשתו יעלה אם שלש אלה יעשה לה
 נחבליים וגם צירים ויצלו ברי נצרים ירש נחלה ברכות
 ינטה נירה ברא שיתד ויש תקוה לאחריתך ושובובנים
 בצאתך להבדיל ישאן פוס רזיה להלל ית בשירורין
 בקול נאי קרא בגרו ללותך בגין אהרן בשיר יקראו
 כבוד מלכים וכל פלכים לליתם הכחות והסגנים בשברות
 וברננים בכל עת צאתם יצו חסדו קדוש יעקבליל ויומם
 ואי לויס על מלונם ינצחו שיר אשר זכום בכל מעי זמר
 עלי עורו אשר כפולה ביום שבת באהבת יום וברוב חבת
 עם נצור פאשון בת עין נשמר מי יפאר גודל פאר
 הגורפה מנחה אפים הדיכחה אלפים אנה ארכה דחי
 זקות מיד בקראי שמה שכוז עליון ואל תחרש לרש
 ואביון וקבל גיב וגם הגיון לבבו נשפל מזון ארוחה ליום
 מנחה בעת יחסר יוח בפת דג ובשר ישב פשו בלי

מִתְחַלֵּל מִזֶּמֶן גִּכְפָּל . יוֹם שְׁבִיעִי כְּמִירוּעֵי אֹזֵי קִשְׁבוֹ בְּרִדֵּית
דָּגָן שְׁנִיִּים אִישׁ תְּרִזְתּוֹ שָׁבוּ .

יוֹם שֶׁבֶת קוֹרֵשׁ הוּא . אֲשֶׁר־יֵאָמַר הָאִישׁ שֶׁ
שׁוֹמְרֵהוּ . וְעַל הַיֵּין זָכְרֵהוּ וְאִישׁ יָשִׁים
אֶל לְבוֹ . הַבִּיסָרָק וְאִין בּוֹ יִשְׁכַּח וִירוֹה וְאִם
לֹא . הַצּוֹר יַפְרֵעַ אֶת חֲבֹ . הַבָּשָׂר יֵין וְדָגִים
וְאִי יִהְיֶה בַת עֲנוּגִים . וְאִם שֶׁלֹּשׁ אֲרָה לִפְנֵי
צָגִים זֶה יִהְיֶה שְׁכָרוֹ . אֲשֶׁר חֶפֶץ בִּיקְרוֹ יוֹסֵף
הַצָּהָר וּמִצָּה מְרַגְלִיּוֹת בְּבָשָׂרוֹ וְאִם שֶׁלֹּחַן
כֶּרֶת עָרוֹךְ . וּמִלֵּאד אֶל יַעֲנָה בְּרוּךְ זֶה יִהְיֶה
זְמַן אֲרוּךְ . וְאוֹיְבָיו יִהְיֶה כְּדוֹמֵן וּמִלֵּאד רַע
יַעֲנָה אֲמִין . בְּעַל כָּרְהוֹ יִסְפֹּר שְׁבָחוֹ שְׁמוֹ י
יַעֲלֶה כְּטוֹב שְׁמוֹ . גְּשִׁימֵגְרוֹת תְּדַלִּיקָנָה וְחֹק
גְּדוֹתֶיחֶן יִקָּנָה . וְהַחֲלוֹת תִּסְיָקָנָה יִגֹּן בְּעָרֹז זְכוּתוֹ
יוֹסֵף אֶת לִידָתוֹ וְאִם לֹא עָבְרוּ יִנְזָהְרוּ אֲזִי
קְרוֹנָה לִידָתוֹ . תִּנּוּ שְׁבָה וְשִׁירָה . לֹא אֲשֶׁר
שֶׁבֶת בָּרָא . וְלִנְבוֹנָתוֹ תוֹרָה . קָרָא לְמֹשֶׁה
מִתְנָה בְּבֵית גִּנְזִי הִיא טְמוּנָה . לֵה יֵאָרְתָה
וְקַח אוֹתָהּ תֵּנָה לַעֲרֶה מִיִּכְנָה . נִפְשֵׁי כִי
נִאֲנָחָה . בָּא שְׁכָר בָּא מְנוּהָ גִיל וְשִׁשּׁוֹן ל
וְיִשְׁמָחָה בְּרָכּוֹ וְקִדְשׁוֹ בְּמֵן מִלְּרֵדֶת לַעֲסֵם לֹא
אֶלְמֵן וְהַשְׁבֵּת נֶפֶשׁ מִשִּׁיבָת בְּפִיסַת בָּר אֲשֶׁר

שָׁמַן חֲקוֹתֶיהָ בַּמָּדָה נִצְטוּ בַּאֲזָהָרָה בַּהֲרִים
 בַּזָּהָרָה • תְּלוּיִם הַלְכוֹתֶיהָ שְׁמֵרִי מִצֹּהֲרָה
 יִנְחִלוּ לַיּוֹם שְׁכָלוּ שֶׁבֶת בַּעֲבָאוֹתֶיהָ זֶה הָאֵלֶּה
 אֲשֶׁר שָׁם אֶל גִּינוֹ וּבֵין בְּנֵי יִשְׂרָאֵל • וּבִשְׁבִיעִי
 אֲשֶׁר הוּא אֵל סִמְבִּטְיוֹן הִנֵּהר שְׁכָל יוֹם רָע
 וְנִמְהָר יוֹכִיחַ בּוֹ וּמִנּוֹחַ תִּשְׁיב לְמִין אֲשֶׁר שׁוֹאֵל
 קוֹלִי קוֹלֹת יִחְדְּלוּן בַּעַת יִסְרִי יִגְדְּלוּן כִּי כָּטֹל
 הֵם יִזְלוּ וְאֵל יִשְׁיגוּ גְבוּרִי בְּאוֹרֶךְ שִׁיר גָּמַל
 חֲבִלִי הַתְּקוּשָׁשׁ וְאֵל תִּשְׁנֹשׁוּ בְּנֹזֶר שִׁיר שְׁפָרָה
 לִי הַתְּקוּשָׁשׁ •

צוֹר

מִשְׁלוֹ אֶבְרָהֶם בְּרַב אֲמוּנִי שְׁבַענֹו וְרוֹתְרָנִי
 כְּדַבְּרִי • הִזּוּ אֶת עוֹלְמוֹ רוֹעֵנוּ אֲבִינוּ
 אֶבְרָהֶם אֶת לַחֲמוֹ וַיִּגְנוּ שְׁתֵּי נֹו • עַל כֵּן נֹוּדָה לִשְׁמוֹ וְנֹוּדָה
 בְּפִינוּ אֶבְרָהֶם וְעֵנִי אֵין הָדוּשׁ פֶּשׁ (צוֹר) בְּשֵׁךְ וְקוֹל
 תוֹדָה גְּבִירָה לֵאלֹהֵינוּ עַל אֶרֶץ הַמִּדְבָּה טוֹבָה שֶׁהִנְחִיל לֵאלֹהֵינוּ
 מוֹו וְצִדָּה הַשְּׁבִיעִי לְנִכְשָׁנִי חֲסִדוֹ גְּבִיר עָלֵינוּ וְאַמְתִּי (צוֹר)
 רַחֵם בְּחֲסִדָּה עַל עַמָּה צוֹרָנוּ עַל צִיּוֹן מִשְׁכַּן כְּבוֹדָה זְבִיל בֵּית
 תְּפִאֲרָתֵנוּ • בֶּן דָּוִד עֲבָדָה יְבוֹא וְנִבְאֵלֵנוּ רוּחַ אֲמִינוּ מְשׁוֹרָה יִי
 (צוֹר) יִפְנֶה הַמִּקְדָּשׁ עֵיר צִיּוֹן תִּמְרָא וְשֵׁם גְּשִׁיר שִׁיר חֲדָשׁ
 וּבְרִנָּה נִעְלָה • הַחֲמִינוּ הַנְּהַדֵּשׁ יִתְבָּרְדֵּנוּ עֲלֵינוּ עַל כָּסֵם יִין
 מִלֵּא כְּבִרְכַּת יִי צוֹר

וְקוֹדֶם כְּרִכַּת הַמוֹו עַל כָּל סְעוּדוֹת עֲבֵת יַעֲקֹב לִי כְּחֵי חֲרוֹתִים
 וְיֵאוֹת זֶה •

יְדִי אַחֲזִי אֲנִי לְגַבִּי דוֹד כֹּנֵא לְסִטְרָא חוֹרָגָה
 דְּלִית בָּהּ מְמוּשָׁה •

אָמֵן בְּתִלְתָּא בְּכִסָּא דְּבִרְכָתָא לְעִילַת עֲלֵתָא עֲתִיקָא קְדִישָׁא

וְיִכְרֹךְ אֱלֹהֵי בִרְכַּת הַמָּוֶן חֵלֶק בְּנוֹתָא בְּכִנּוּכָא וּבְרִצְנוּתָא דְּלִיבָהּ • וְיִתֵּן
שְׂמִיכְלָא בְּלֹא דִּיחּוּן יִהְיֶה לוֹ כּוּס חֵלֶק עַל הַשְּׁלֶחָן • וְיִתְחַדֵּר קוֹדֶם בְּרִכַּת
הַמָּוֶן

לְשֵׁם יְחִיד קָבֵה וְשִׁבְעִיתִיה עַל יְדֵי הַהוּא טָמִיז
וְנִעְלָם בְּשֵׁם כָּל יִשְׂרָאֵל • הֲנִי מוֹכֵן וּמְזַוֵּן •
לְהַיִּים מִצּוֹת עֲשֵׂה שֶׁל בְּרִכַּת הַמָּוֶן שְׁנַאמֵר
וְאִכְלַת וְשִׁבְעִית וּבְרִכַּתָּא תִּשְׁאַהֲדִי •

כִּתְּבֵה הָאֵל יֵה לְכָל לֵב שֶׁבֶת יִנְיָחוּ אֲחֵר כֵּה מִן עַל הַשְּׁלֶחָן הַכּוּס
שֶׁל כֵּה מִן עֵס מַעֲשֵׂי יֵין וְקִנְיַת פֶּת מִן הַלֶּחֶם אֲכָלָה לְחֵם שֶׁלֹּם
וְהוּא לְהַחֲסִיד שִׁפְעֵי מַעֲשֵׂה בִרְכָּה מִן הַלֶּחֶם לְכָל הַלְּבָבִים

חֲזוֹת עֵנֶה כְּטַבַּת כְּתִי וְשִׁמְרוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת הַטַּבַּת וּכְבֹּד רַחֲמֵי עֲוֹנֵת
שֶׁל תִּשְׁמַר בְּלֵיל טַבַּת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת הַטַּבַּת רַחֲמֵי בִּישָׁא וְתִי שִׁיכּוֹל לְהַיִּין
כִּיֹּה אֲשֶׁר לֹא

לְיוֹם הַשַּׁבָּת

לְיוֹם הַשַּׁבָּת קוֹדֶם אַחֲרִית עֲהוּא לְעִתִּיקָא קְדִישָׁא יִתְחַדֵּר לְעִילַת עֲלֵתָא

אָמֵר

כָּל עֲקִיבָא מְנִין לְנַכְרֵי שְׁמַעְמַחֵה כְּחַשָּׁא
כְּכֹדָה שְׁמַחֲוִיר תּוֹר כְּנִי דוֹה נָא תִּתְחַדֵּר לוֹ
חֵה כְּדָה מַעֲמַח כְּחַשָּׁא הֵן בְּכָרִי חֲטָאָה
כְּחַשָּׁא • בִּי מִנְקֵן לְפִיכָה שְׁהִיָּא טַהוּרָה שְׁבִלְמִתָּה דְּרִךְ חִינֵה
כְּלָבִים מִכִּין לְעִירוּגָה שְׁהִיָּא שְׁשֵׁה עַל שְׁשֵׁה טַפְחִים שְׁזִירוּעִין בִּי
כְּעֻכָּה חֲמִסָּה זְרַעוּמִין אֲרִכְכֵּי יֵגֵל אֲרִכְכֵּי רִחוּת הַעֲרוּגָה וְחֵם
אֲחֻמֶּה שְׁבִלְמִתָּה כִּיבְלָרֶץ תּוֹבִיָּה לְחִמָּה וּבְגֵה זְרוּעִיהֶם תִּתְחַדֵּר
זְרַע לֹא כְּחִתֵּר אֲלֵחֵם זְרוּעִיהֶם • גִּי מִכִּין לְפִיכָה שְׁבִלְמִתָּה

המכשיר

המוצאי
 לומר ולדונוח ולרפוח והוציאו בשבת חייב בכל שהוציאו
 אדם ליו חייב כל שהוא חלל כשעוריון חור והכניסו אינו חייב
 חלל כשעורו ב המוציא חובלים ונתקן על האסקופה בין שחור והוציאו בין
 שהוציאו החפצו חפצי שלה ששה חללתי בבת חת חופה שיהיה יולדת
 פירות ונתנה על האסקופה החובלם חפץ שיהיה הפירות יבחרו כעור עד
 שיוצא את כל הקופה ב המוציא בין פירמו בין כשתאלו בתוך חיקו או על
 כתפו חיי שכן חשך בני קהת כללתי ידו כרמל כפיו וכערפיקו בחור בוצר
 ובפונדתו ופי' להטע בין פונדתו וכלתו וכפשת חלוקו כחנעלי כסנדלו פטל
 עלה הוציא ביד המוציא ד המתכוין להוציא לכה ובחלו לחסריו
 כעור לאחר וכן לו לפני חיי בלחת אמרי הוציא החוגרת בסער בין חלפת
 ובין חלפתה חייבת שכן ראוי להיות חומר להיזהר חומר חף תתכלי פתקין ה
 המוציא ככר לו שנת הרביע חיי הוציאוהו שנים פועקן להיכול אחד להוציאו
 והוציאו שנים חייבים ור"ס פוער המוציא חובלי פחות חכשעור בכלי
 פוער חף על ככלי שהכלי טפילה לו את החי פוער פוער חף על החומר
 שהחטה טפילה לו את המת פתעה חייב וכן בית מן המת והבית מן הכלי
 וכערסה מן הערץ חייב וכן שמעון פוער ו הטעל לפורנו וכו' או כ
 כשיני וכן שפמו וכן לערי וכן זקנו וכן הגדולת וכן הכוחלת וכן הפותחת
 ר' אליעזר וקנין חכ' חסר וכו' שבה התולש חפצו קבוע חייב ושלמי קבוע
 פוער ודמי שנתן פוער בזה וכו'

הזורק ארבע חיות בכותל למעלה מעשרה טפחים כדרך שארץ
למטה מעשרה טפחים כזורק בארץ הזורק בארץ ארבע חיות
חייב זרק לתוך ארבע עמות וכתגלגל חוץ ארבע חיות פטור חוץ
לארבע חיות וכתגלגל לתוך ארבע חיות חייב ד' הזורק בים
ארבע חיות פטור אם היה רקק ויום ורשות הרבים והלכת בו
הזורק לתוך ארבע חיות חייב וקמה היה רקק חי' פמית מעשר
טפחים רקק ויום ורשות הרבים והלכת בו הזורק בתוכו ארבע
חיות חייב ה' הזורק תו' הים ליבשה וחו' היבשה לים וחו' ה'
לספינה וחו' הספינה לים וחו' הספינה לחבירתה פטור ספינות
קטורות זו בזו וטלטליו זו בזו אם אינם קטורות א' ע' שחוקפות
אין מטלטלן חזן לזו ז' הזורק ונזכר לאחר שילתה מידו
קלטה אחר קלטה כלל ה' שגזרבה פטור זרק לעשות הבורה
בין בחדש בין בכחיה ונזכר עד שלא נעשה הבורה פטור וזה
הכלל כל חייבי חטאות אינו חייבין עד שתהא תחילתו וסופן ט'
שגגה תחילתו שגגה וסופן זדון תחילתו זדון וסופן שגגה פטורים
עד שתהא תחילתו וסופן שגגה ~

שְׁלַחֲךָ פְּרִדָּם רְמוּנִים עִם פְּרִי - מִגְרִים
כְּפָרִים עִם גִּרְדִּים גִּרְדִּים וּפְרָכֹס קָנָה וְהַנְמֹן
עִם כָּל עֲצֵי לְבוֹנָה נֹזֵר וְאֶהְלוֹת עִם מִ
רְאִשֵׁי בְּשָׁמִים • מִעֵין גְּנִים בְּאֵר מִים רַחֲמִים
וְנוֹזְלִים מִן לְבָנוֹן • עֹרֵי צִפּוֹן וּבְאֵי הַדִּימָן
הַפִּיחִי גִי יִזְחֹו בְּשָׁמִיו יִבֹּא דוֹדִי לִגְנוֹ יִזְרֹו
וַיֹּאכֶל פְּרִי מִגְרֵיו •

הבונה

כחח יבנה ויהא חייב הבונה כל שהוא
וקווסתת והחובה ככתיב ובמעמד הקדוש
כל שהוא חייב זה הכלל כל העושה חלצה ונולדחתו חתקית
בטעם חייב רבן גמליאל אומר חף החובה מקורם על הסדן בטע

ונלחמה הייב נוכח שהם כותקן ונלחמה ב החורב כל שם
 המנכס והמקרקס והחורד כל שהם הייב הנלכט ענים אם לתקן
 כל שכן אם להסיק כדי לנצל בינה קלה הנלכד עשבים אם כ
 לתקן כל שהוא עס לכהמה כנולא פי הדג ג הכותב שתי ח
 חותיות בין כיוצא בין כשמהלכו בין חסס חסד בין חסתי שיוותבין
 חסתי סחמכית ככל לשון הייב חסד רבי ופי' לא חייבו שתי
 חותיות אלא חסוס רוסס סכך היו בותבין על קרשי הנשכך לידע
 אינכין ונוג חסר רבי חסתי סס קטן חסס גדול סס חסמטו ונחמול
 נח חסר דן חסיהל גא חסיהל ד הכותב שתי חותיות
 בהעלס אחד חייב כתב בריו כסס כסיסרל כקוניוס וכסנקתוס
 ובכל דבר שהוא רוסס על שני כותלי ויות ועל שס לוחי פינקס
 והן נהנין זה עס זה חייב הכותב על בשרו חייב הייב חסר על
 בשרו ר' אליעזר נחייב חסאת ורבי יהושע פטר ה כתב כנושקין
 כמי פירות כחבך דרכים כחבך סוכרים וככל דבר שאינו נותקין
 פטור לאחר ידו כרגלו פכיו וכנורפיקי כתב אית אחת סמוך לכתב
 וכתב על גבי כתב יתבין לכתות הית וכיתב פי' דייקו אחת כחבך
 ואחת בקרל כתב על שני כותלי הכית על שני דפי פינקס וחלונתו
 זה אם זה פטור כסב אית אחת נטריקון ר' יהושע כן כחיררה
 וחייב וכחתי כוסתים ו הכותב שתי חותיות כשר
 העלמות חסתי שחרית ואחת בין הערכעים גמליאל וחתי
 וחתי כוטרס

פאתי לגני אהותי כלה אריתי מורי עם ב
 בשמי אכלתי יערי עם דבש שתיתי יני
 עם חרבי אכלו רעים שתו ושכרו דודים
 אני ישנה ולבי ער קור דודי דופק פתחי
 לי אחותי רעייתי יונתי תמתי שראשה נמל
 טל קותותי רסיסי לילה ששתי ארת כ
 כרתנתי איבבה אלב שגור רחמי אתרגלי
 איבבה אטנכס דודי ילח ידו מן דחור

וּבְמַעַי וְיִזְמוּ עָלָיו.

[illegible]

קמתי אני לפתוח לדודי וידי נטפו - מור
ואצבעותי מור עובר על כפות המנעול
פתחתי אני לדודי ודודי חמק עבר - נפשו
צאה בדברו בקשתיהו ולא מצאתיה
קראתיו ולא ענני - נוצאני דה שמרים
הסבבים בעיר הכוני פצעוני נטאו את
רדיי מעלי שמורי החובות - דה שמעתי
אתכם בנות ירושלים אם תמצאו את
דודי מזה תגידו לו שהולתאהבדו אני

שמונה עשרים האמורים
בתורה

הגדו ויחזקכל כזה חייב ועל אלהים וכחשים האוכל את פתחו המזון לנור סוגולא :
לכר בשור דיה ועונשברית הגדו פירי נקמול בזה חייב ב אי עושין הלוח שבכת
חבל ששה קוף את מי הנור נעול בזה חייב ונותן לתור התכסיל חצר רבי סי וחלל הוא
הלוח בין חרובה ובני מועש והנהיג ים ולמה הויתרו ביתו שמו לבתולה לנור החי או לתור

אל

וְהָיָה כִּי יִמְסַבְּבִין לְחֻכּוֹתַי עַד שִׁירְצוֹן
 יִבְלֵי אֵין מִחֲזִירֵין אוֹתוֹ ח' לְבָנִים מִן הַחֹמֶה
 מִקֹּדֶשׁ מֵהֶם יֵאָכְלוּ שֶׁם קֹדְשִׁים קִלְיָנֵי שֶׁר
 שְׁנֵי הַדְּבָרִים מִקֹּדֶשׁ מִמֶּנּוּ שְׁאִין זִבְיָה נְדוּת
 וְיִזְלָחַת נִכְנָסִים לְשֶׁם הַחֵיל מִקֹּדֶשׁ מִמֶּנּוּ שְׁאִין
 בֹּתֵי מִסְמָא נִתִּים נִכְנָסִין לְשֶׁם עֲזֵרֶת נָשִׁים
 מִקֹּדֶשׁ מִמֶּנּוּ שְׁאִין טְבוּלִים נִפְנָס לְשֶׁם וְאִין
 חֲבִצִין עֲלֵיהֶן חֲטָאת עֲזֵרֶת יִשְׂרָאֵל מִקֹּדֶשׁ מִמֶּנּוּ
 שְׁאִין מִחוּסֶר כְּפוּרִים נִכְנָס לְשֶׁם וְחֵיבִין עֲלֵיהֶן ח
 חֲטָאת עֲזֵרֶת הַכֹּהֲנִים מִקֹּדֶשׁ מִמֶּנּוּ שְׁאִין
 יִשְׂרָאֵלִים נִכְנָסִין לְשֶׁם אֵלֶּה בְּשֵׁנֶת עֲרֻכֵּיהֶם לְסַמֵּי
 לְשִׁחִיטָה וּלְתַנּוּפָה ט בֵּין הָאוֹלָם לְמִזְבֵּחַ מִקֹּדֶשׁ
 מִמֶּנּוּ שְׁאִין בְּעָלֵי מִזְבֵּי וּפְרוּעֵי רֹאשׁ נִכְנָסִין
 לְשֶׁם הַחֵיל מִקֹּדֶשׁ מִמֶּנּוּ שְׁאִין נִכְנָס לְשֶׁם שְׁלֹא
 רְחוּץ יָדָי וּדְגֻלֵּיהֶן קֹדֶשׁ הַקֹּדְשִׁים מִקֹּדֶשׁ מִדֵּה
 שְׁאִין בִּכְנֵס לְשֶׁם אֵלֶּה הַגְּדִיל בְּיוֹם הַכִּיּוֹרִיבֶשֶׁת
 הַעֲבוּדָה א' ר' יוֹסֵי בְּחִמְשָׁה דְּבָרִים בֵּין הָאוֹלָם לְמִזְבֵּחַ
 שׁוֹה לְהִכָּל שְׁאִין בְּעָלֵי מִזְבֵּן וּפְרוּעֵי רֹאשׁוֹת שׁוֹי
 יִין וְשְׁלֹא רְחוּץ יָדִים וּדְגֻלֵּיהֶם נִכְנָסִין לְשֶׁם וּפְרוּעֵי
 מִכֵּין הָאוֹלָם לְמִזְבֵּחַ בְּשַׁעֲרֵי הַקְּטָרֶה *

בְּלִי
 עַד וְכֵל עוֹר וְכֵל עֵשֶׂה כֵּל זִכְוִיּוֹת פְּטוּעִים טְהוֹרִים
 וְהַקְּבִלָה טְהוֹרִים גִּמְכְּרוּ טְהוֹרִים חֹזֵר וְעֵשֶׂה וְהַקְּבִלָה
 כֵּלִים מִקְּבִלִין טְהוֹרִים מִכֵּל לְהַכָּה כֵּל חֶרֶס וְכֵל נֶחֶם טְהוֹרִים
 לֹא מִתְּחִלָּה וְטְהוֹרִים בְּלִי וְטְהוֹרִים מִתְּחִלָּה וְטְהוֹרִים וְלֹא
 מִתְּחִלָּה וְטְהוֹרִים וְטְהוֹרִים וְטְהוֹרִים וְטְהוֹרִים

אֶתְקִינוּ סְעוּדָתָא ד'
 דְּמַהֲיָמְנוּתָא שְׁלִימָתָא

חֲדוֹתָא דְּמִלְכָּא קְדִישָׁא
 אֲתִקְנִי סְעוּדָתָא דְּמִלְכָּא
 דָּא הִיא סְעוּדָתָא דְּעִתִּי
 קְדִישָׁא וְחַקֵּל רַתְפוּחִין
 וְזַעִיר אֲנָפִין אֲרִתִּין
 לְסַעֲדָא בְּחַדִּיהִי

אסדר לסעודתא

בְּצִפְרָא דְּשַׁבָּתָא וְעוֹמִין בֵּהּ הַשְׁתַּעֲמִיקְתָּ קְדִישָׁא
 הוֹרָה יִשְׂרָאֵל בֵּהּ בְּקִדּוּשָׁא רַבָּא וּבְחֻמְרָא
 רַבָּא דְּבֵיהּ תַּחֲוִי נַפְשָׁא
 שְׂדֵר לָהּ שׁוֹפְרִיהּ וְנִהְיִי בִּיקְרִיהּ וְיַחְוִי
 לִזְ סִיתְרִיהּ דִּאֲתָה מִרְבִּלְחֵי שָׂא
 גִּלָּה לִי טַעְמִי דְּבִתְדִיכֵר נְהִמִּירָא עֵין
 אֲתַבְשָׁמִי כִּפְלָה וְקוּלִישָׁא
 וְהָא דְּלִיגִילָא דְּבִיתִי בְּלֹא וִירְרָבִי
 חִילָא וְרַתִּיסק עַד רִישָׁא

רו חסדו הקלא כדבור ובקלא ונמללו
מלה מתיקא כדובשא .

דס רבון עלמין במילין סתימין רתגלון
פתגמין ותימרון חדושא .

עטר פתורא כרזא יקירא עמיקא
וטמירא ולא מלתא אושא

אלין מליא יהון לרקיעא ותמן מאן
שריא הלא ההוא שמשא .

כו יתיר יסגיי לעילא מז דרגיה ויסבבת
זוגיה דהורא פרישור .

ח
ק
ל
ו
ר

שלח מלאכו דכח לדרתא לדרתא נכוס
ישועות אשא פני מלת בוכיח ית
מאה גלשיי ייכרא שבב אסני
א הורי אשא עיני כהלל ודאכשכע
דוב ימס שנת צולמין עור כבוריעי
ויער ראשי יהו תמיכע כיצוא תורה
וכה ילמנוחתי אתה ואהיו צוורן
נא אאת זכתי והחוק מן הודי .

היו י וברוד צורי בשתהל נפש
כייאיה נרי בהל נרו עלי ראשי
רו ו לא אהסר על מי מנוח וינהל
נותחסל כלב שר דהס חק הטריפ
יהי כעו מרפנד אתה אהי קריתעו
לפני שלחנך תריזו ביטני ראשי
מי ית מנהתי לפני אדון השדוס והיה
שלמה כשתי דהס ים והש ים

מזמור לדוד יו רועי לא אהסר . בנאות דשא ירביעני על
מי מנוחי . נחלני . נפשי ישובב נחני בנעני

עדק דמעו שמו גם כי איד בגי צלמי לא איא רעני כי אתה עמדי
שבתך ומשאנתך הכה יחמוני ריני ד לפני שלחן נגד צוררי דשנת
בשמון ראשי כוסי רויח אך טוב וחסד ירדפוני כל ימיתי ושבירני
בבית י לאורך ימים . אם תשיב בשבת רגליך עשית חפציי ביום
קדשי וקראת לשבת עונג לקדושי . מכובד ומכבוד מעשית דרכיך
ממצוא חפציד ודבר דבר או תתענג על יי והרכנתיד על בנתי ארץ
והאכלתיד נחלת יעקב אינך כיפי דגבר .

ושכרו בני ישראל את השבת לעשו
את השבת לדורותם ברית
עולם בני ובין בני ישראל אות היא לעולם כי

שִׁשֶׁת יָמִים יֵצֵא אֶת הַשָּׁמַיִם וְאֶת הָאָרֶץ
וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי שָׁבַת וַיִּנָּפֶשׁ :

עַל כֵּן בָּרַךְ אֶת יוֹם הַשַּׁבָּת וַיְקַדְּשֵׁהוּ

סְבִרֵי מֵרֶגֶז וּרְבֵנִי וּרְבֹתֵי

פְּרוּך אֶתָּה אֵל גִּיבֹה בּוֹרֵא פְּרִי הַגֶּפֶן :

וְשֹׁתָה כְּדֵי רִבִּיעִית וַיֵּת לְכָל הַחוֹסְכִין וַיִּטּוֹל יָדוֹ וַיְקַדֵּשׁ שִׁכְנֵי כְּפִיכָה
עַל גְּשֵׁלָה וַיְקַדֵּשׁ שִׁכְנֵי עַל שְׁתֵּי כְּבָדוֹ שֶׁלֹּא גַל לְמַכְכֵּעַ עַל רַפְתָּא :

זְמִירוֹת לַיּוֹם הַשַּׁבָּת

אֲדֹנָי יוֹם יוֹם יַעֲקֹב לָנוּ יֵשַׁע וּפְדֻיּוֹם • וּבְשִׁמּוֹ
גִּיבִיל כָּד הַיּוֹם וּבִישׁוּעָתוֹ נָרִים רֹאשׁ עֲלִיוֹן • כִּי
הוּא מַעֲזוֹ לְדָד וּמַחֲסֵה לְאֲבִיוֹן • שְׁבִטֵי יָהּ
לְיִשְׂרָאֵל עֲדוֹת בְּצֻרָתָם לוֹ צֹר בְּסִבְלֹתָ ו
וּבַעֲבָדוֹת • בְּלִבְנֵת הַסִּפִּיר • הָרֹאם עֲזוֹ י
יְדִידוֹת • וְנִגְלָה לְהַעֲלוֹתָם מֵעוֹמְקוֹ בּוֹרֹדוֹת
כִּי אִם שׁ הַחֲסִד וְהַרְבֵּה עֲמֹ בְּדוֹת • מֶה יִקָּר

חסדו בצרו לגונימו • בגלות בבלה שרר
למענמו • והעריד בריחים נמנה רגניו
ויתנם לרחמים לפני שובימו כי לא יטוש
את עמו בעבור הגדור שמו • עולם שבת כסאו
להציל ידידיו • להעביר משם מאזני מורדיו •
מעבור בשלח פדה את עבדיו • קרו לעמו ת
תהילה לכל חסידיו • כי אם הונה וריחים כ
פרחמיו וכרוב חסדיו • וצפיר העיזים • הגדיל
עצומיו • וגם חזות ארבע עליו למרומו • וכלב
דמו להשהית את רחומיו על ידי כהניו מגר
נעקוממיו • חסדי יי לא תמנו כי לא כלו
רחמיו • נסגרת לאדום ביד רעי מעדני • ש
שבכל יום ממלאים כרסם מיעדני • יזררתי
עמי לסכוד את אדני • ולא נטשתני כל ימי
עדני • כי לא יזנח לעולם יי • נבאו מאדום
חמוץ בגדים • ובה לו בבצרה וטבח לו בבוגדי
ויין נצחם מלבושים להאדים • בפתו הגדול
יבצור רוח נגידים • הגה ברוחו הקשה ביום
קדים • ראותו כי בן אדוני העוצר • יחשוב
לו בבצרה תקלוט כבצר וכלאד פאדם בתוך
ינצר ומזיד כשונג במקלט יעצר • אהבו את
יי לכל חסידיו אנונים נוצר • יצוה צור •
חסדו קהלותיו לקבץ מארבע רוחות עדיו

להקבץ • ובכה מרום קרית אונתנו להרבין ואתנו
 ישוב נדחים קובץ • ישיב לא נאמר כי ושב
 וקבץ ברוך הוא אלהינו אשר טוב גמלנו •
 ברהמיו וכרוב הסדיו הגדיל לנו • אלה וקאה
 יוסף יצמנו להגדיל שמו הגדול הגבור והנור
 שנקרא עלינו • ברוך הוא אלהינו שבראנו ל
 רבבדו • להללו ולשבחו ולספר הודו מכל
 אום גבר עלינו חסדו • לכן בכל לב • ובכל
 נפש ובכל מאודו • נגדליכו וגיחדו • שהשלו
 שלו • ישים עלינו ברכה ושלוש • משנאל
 ומינן על ישראל שלום • הרחמן הוא יבד
 את עמו בשלום • ויזכו לראות טוב בנים
 ובני בנים יוסקים בתורה ובמצוות על ישראל
 שלום • יועץ אל גבור אבי עד שר שלום •

ברוך

אל עליון אשר נתן מנוחה לנפשנו פדיום
 משאת ואנה • והוא ידרוש לציון עיר
 הנדחה עד אנא תגיון משאת ואנה • השמר שבת
 הבן עם הפת לא יצנו כמנוחה ער מחפת • רוכב בערכו
 מלך עולמים את יצנו לשבות און בנעימים במאמץ ערבו
 במעי מטעמים במלבושי בגד זכה משפחה • (הסומר
 ואשרי כי חוכי לתלונני כפל מאת כל סוכו שוכו בערכל
 נחלה לא יזכה בהר ובשפל נחלה ומנוחה בשמש לו זרה
 (הסומר) כל שומר שבת כדת נחללו הן הכשר חבר
 קודש גורלו • ואם יצא חובת היום אשרי לו אל
 מחוללו מנוחה היא שרונה • (הסומר) חמדת דהסם
 קראו אי צור ואשרי לתמימים אם יהיה צור • כתר

הילוכים על ראשם יצור צור העולמים רוחו בם נהה (הנזמר)
 זכור את יום השבת לקדשו קרנו כי נבחרה נור על ראשו • על
 כו יתן האדם לנפשו עונג וגם שמוחה בהם למשחה (הנזמר)
 קודש היא לכם שבת המלכה אל תוך בתיכם להניח ברכה • בנר
 מו שבותיכם לא תעשו מלאכה • בניכם ובנותיכם עבד וגב
 שפחה (הנזמר)

יום זה מכבד מכל ימים כי בו שבת
 צור עולמים • ששת ימים תעשה
 מלאכתך ויום השביעי לא יהיה שבת לא ת
 תעשה בו מלאכה כי כל עשה ששת ימים
 יום זה ראשון הוא למקראי קודש יום שבתון
 יום שבת קודש • על כן כל איש בינו ית
 יקדש על שתי לחם יבצעו תמימים יום זה
 אכול משמנים שתי מנותקים כי אל יהיו
 לכל בו רבקים בגד ללבוש לחם חקים בשר
 ודגים וכל מטעמים יום זה לא תחסר כל בו
 ואכלת ושבעת וברכת את אלהי אשר
 אהבת כי ברכה מכל העמים יום זה השנים
 מספרים כבודו וגם הארץ מלאה חסדו
 ראו כי כל אלה עשתה ידו כי הצור פוערו
 תמי יום זה •

יום שבתון איז לשכוח זכרו כריה
הניחח

ענה ענה מצאה • בו מנח וישם יגיון פרו • היום נבמד לבני

אמונים והירוס לשמור אבות ובנים • חסד בשני לזויות אבות מרוב
אונים ואנוכי כח • יונה וצאן כחם בכרית יחד נעשו • ונשמע אנו
כאחד • ופחדו ואנו • אחד כחם חסד • יונה • דבר
מקדשו כחם חסד • וזכור ושמור • וכל פיקודי • יונה
וגמור חוק מתנים ואנוכי סח • יונה חסד אשר נא בצאן טעה
וזכור לפקדו בר תושבניה • וכל יונת בט מקרא קצוה כאשר
בשפעת יל מונח יונה

כי אשמורה שבתא ישמרני

אות היא לעולמי עד בני ובני • אסור מצוא חפץ עשות
דרכים גם מלדבר בו דברי ערכים דברי כחורה את דברי
מרכים אהגה בתורת אל ותחכמי • (אית היל בו אמצא
תמיד נפש לנפשי הנה לדור ראשון נתן קדושי • כלומר
בתת לחם נישנה ביש שה ככה בכל ישי יכפיל מזוני וחמיה
רשם בדת הא חוק אל סגניו בו רציון להס פנים בפניו על כן ל
להתענות בו על פי גבניו אסור לבד מיום כיפור עוני (אנה
הוא יום מכבד הוא יום תענוגים לחם ויין טוב בשר ודגים
הניתאכלים בו אחיר נסוגים בי יום שמחות הוא • ורשמינו
חית היל מחל מלאכה בו סופו להכרית על כן אכנס בו
לבי כבורית ואתפללה אל אל ערבית ושחרית מוסר וגם
מנחה הוא יעגנו אותה ז

שמרו

שבתותי למען תנקו ושבעת
מזיו ברבותי אל הצנעה

ביבאתם ולו עלי בני ועדנו מעדני שבת
היום ליש • לעמל קראו דרור ונתתי את
ברבתי אשה אל אחותה לצרור • ליריות
יג ינה שמחת • בגדי ישי ים שני •
יהתבינו מזקני יסבת היום ליש (ולו עלי)
מהרו את המנה לישות את דבר אסרדר

מוולחין בה ואינה נופלת מוולחין בה וחס ללו חן מוולחין
 בה ונורה שהיא קטורה בטפיה מוולחין בה כשבה ז פקק
 הטלחן רכי חליעזר חומר בזון שהיה קטור ותלו בנקקין
 בו ואיס לחו חן פוקקין בו וחכמים אימרים זין כך וכן
 כך פוקקין כן ח כל כסוי הכלים שיש להם בית חס וזה
 מטלחן בשבת חור רכי יסוי ביום דברי המורים בכני
 קרקע חכל בכסוי כלים זין כך וכן כך מטלחן בשבת

חסבי עיניך מנגדי שהם הרבהני שערך
 כיצור העינים שגלישו מן הגליעד שניך
 בעדר הרחלים שיעלו מן הרחצה שכלם
 מתעימות ושכ ה אין בהם כפלה הרמון
 רקתך מביער לצמתך שיני המרה מ
 מרלות ושנונים פרגשים ויעלמוני אין
 מספר

חסבי עיניך מנגדי שהם הרבהני שערך
 כיצור העינים שגלישו מן הגליעד שניך
 בעדר הרחלים שיעלו מן הרחצה שכלם
 מתעימות ושכ ה אין בהם כפלה הרמון
 רקתך מביער לצמתך שיני המרה מ
 מרלות ושנונים פרגשים ויעלמוני אין
 מספר

אהה היא יונתי תמתי אחת היא ראמה
 ברה היא ליולדתה ראמה בנות ואשרות

מַלְכוּת וּפְלִגְשִׁים וַיִּחְלְלוּהָ • מִי זֹאת יֵכֶה
הַנִּשְׁקָפָה כְּמוֹ שֶׁחַר יָפָה בְּרִבְנָה בְּרִידָה כ
בַּחֲמִי אֵיכָה בְּנִדְגוּלוֹת • אֵל גִּיטָה אֶגְזוּ :
יִרְדְּתִי לִרְאוֹת בְּאֵבִי הַנֶּחֱדָר לִרְאוֹת הַפְּרִיחָה
הַגִּבּוֹר הַנֶּעֱצָר הַרִימוֹנִים • לֹא יִדְּנָה - נַפְשִׁי •
שְׁמִתִּי כִּדְכָבוֹר עֵבֶי נִדְב •

רבי אליעזר איננו חסידא דבבא כלל מערב שבת ויבאנו בשבת חמילה
ובבבבא חסידא על פני עדים ויעוד אחד ר' אליעזר כורחיס עניס
לעשות פחיתות לעשות חלי ברוב כלל אחד ר' עקיבא כל חללכה שאלפטר לעשות
מערב שבת חנה דוחה את השבת ושהי תפטר לעשותה מערב שבת דוחה את
השבת ב' עושין כל דבריו ויולה בשבת מיהלן וסורעין ומחללין
ונחמין עליה חספלינות וכיוצא הם לא שחק מערב שבת לעט בשנינו ונכדן
הם לא טרף יין ושמן מערב שבת יכתן זה בעלמו וזה בעלמו ואין עושין לרד
חלוק לכ' חמילה אבל כידר יולה סחריטע אם לא התקין מערב שבת כורד על
חנכעו ומבא ויחבילו ויחבר חכרת ג' מרחינין את הקטן בין לפני חמילה
ובין לאחר חמילה ומולפין עליו ביד הכלל לא ככלי ר' אליעזר כן עזריאל חו'
מרחינין את הקטן ביום השלישי שחל להיות בשבת שנאמר ויהי ביום השלישי
בהיותם בואבים ספק ואכדריגיות אין מחללין עליו את השבת ור' יהודה מ'
חמיר באכדריגיות ד' בני שקיו לו שני תנוקות אחד לחול אחר השבת
ואחד לנול בשבת ושבת וחול של אחר השבת בשבת חייב אחד לחול בערב
שבת ואחד לחול בשבת ושבת וחול של ערב השבת בשבת ר' אליעזר מסיני'
הטעה ור' יהושע פוסק ה' קטן נחול לשמונה ולחשעק ולעשרה ולאחד
עשר ולשני עשר לא פחות ולא יותר הא כדד כדרכו לשמונה טולד לנך
השמשות נחול לקטע ביו השמשות של ערב שבת נחול לעשרה יום טוב
לאחר השבת נחול לאחד עשר שני יוני טובי של ראש השנה נחול לשנים ו'
שבר קטן החולה אין מיהלן חיותו עד שיכריא ו' חלו הן כיני המשכנין
את חמילה בער החופס את רוב העטרה ואינו אוכל כתרומה ואם היה בעל
בא מתקנו מפני חרמיה עין חל ולא ברע את חמילה כאלו לא יול ו' :

שְׁבִי הַשּׁוֹלְמִית שׁוּבִי שׁוּבִי וְנַחֲזָה בְּךָ מִן

תחזו בשולמית במהולת המהנים • מה יפו
 צמיד בנעלים בתנריב חמוקי ירכיז כמו
 חללים מעשה ידי אמן • שררד אנו הסהר
 אל יחסר המזוג בטנר ערימת חטים סוגר
 בשושנים • שני שדיך כשני עפרים תאב
 צביה •

רבי ה'עור חומר הילן את המעמל כיום טוב ויחננו לתורה בשבת ומכאן
 חנוכה אין חולין את המעמל כיום טוב ואין נותנין לתורה בשבת אבל
 נותנין לתורה כיום טוב ב' נותנים חס על גבי שחרים כשכל שכלו ויחננו את
 ה' כמדרין וככפיה חזרת ויחננו כינה כחכמת של חרדל ועושן חנוכה בשבת
 ל' יהודה חנוכה בשבת כיום טוב כגון יחננו בחבית רבי כדוק חנוכה הכל לפי
 הארץ ג' חן שנין את החולתית כשחזר הכל נותן לתוך החומר ואין שורין
 את הכרשין ולא שפן חנוכה אבל שכן לתוך הכברה או לתוך הכלכלה אין יחננו
 את התבן בכברה ולא יחננו על גבי יקום גביה בשביל שידר חנוכה הכל נוטל הוא
 בכברה ונותן לתוך החבית ד' גורפון חלפני הפנים יחננו לנהרים חס
 הרע דבר רבי דוסק ומכחיס חסרי • נוטל חסד ונותנין לפני כהן או כהן
 ה' הקל שכל גבי חסד לא יחננו כינו אבל חננו כגופו ואם היה טיפל
 כהן או שהיה עליו בר חן קדין חננו כינו חכמה של בעל בתים חתיו חכל
 לא כוכבין ישל כוכבין לא יבד בור יהודה חסד היה יומת מערכ שבת ויתר חכל
 שומטו •

צוארד כמגרל השן עינד ברכות בהשבו
 על שער בת רבים אפך כמגרל דהלבנון
 צופה פני דמושק • ראשך עליך ככרמל
 ודלת ראשך כארגמן מלך אסור ברהטס
 מה יפית ומה נעמל אהבה בתענוגים
 זאת קומתך דמתה לתמור ושדיך ש ל
 לאשכלות •

נוטל חס את בנו והאבן בידו וכלכלה והאבן בתוכה ונוטל חס
 תרומה טמאה עם העהורה ועם החולין • ל' יהוד חן
 חן חולין את המדומה בחדד ומאה ב' האבן שעלפי ה'

החכיות מטה על כדה והיא נופלת היתה בין החכיות חכב
 ומוטה על כדה והיא נופלת ממוטה מעל הכר נוער את הכר
 והו נופלות היתה עלי לשלש חקנחה בסמדרעוט היתה של
 עור נותנין עליה מים על שתכלה ג בית הלל חומרים
 מוגיין מן השלחן עגנות וקליפין בית שמואי חומרים נטול
 ה העכלה כולה ומנערה מעבירן מלכני השלחן פרורין פחן
 מכיות וזעיר של הסונין וזעיר של עדשים מפני שהוא מאכל
 בהמה סכנו אם יש לו עור בית אחיה נקנהין בו ואם לחו אין
 נקנהין בו וחכמים חומרי בין כך ובין כך נטל בשבת ואם
 נקבל עומחה

אמרת אעלה בתנור אחזה בסנסיניו ויהיו
נא שדיך כאשכולות הגפן וריח אפך כ
כתפוחים. וחכך כין הטוב הולך לדודי
למייטרים דובב שפתי ישנים. אני לדודי
ועלי תשוקתי. לכה דודי נצא השדה
גלינה בכפרים.

נשיבמה לכרמים נראה אם פרוחה הגפן הכמורר הנצו
הרימונים שם אתן את דודי לד . הדודעים נרצנו .
ריחועל פתחיו כל כנודים חדשים גמישנים דודי
צפנתי לד . מי יתנד באת לי יונק ישרי אמי אביאך
בהוץ אשקד גם לא יבול לי . אנדנד אביאך אביאך
אמי תלמדני אשקד מיין הרקח מעסים רמנו .

[illegible]

שְׂמָאלוֹ תַחַת לְרֹאשִׁי וַיְבִינֵנוּ תַחֲבֻקָּנוּ
חֲשַׁבְתָּ אֹתָם בְּנוֹת יְרוּשָׁלַם מִה תַעֲרֹנוּ וּמִה תַעֲרֹרֵנוּ
אֶת הָאֹהֳבָה יָדוֹ שֶׁתַּחֲפֹץ • כִּי זֹאת עֲוֹנָה מִן הַמִּדְבָּר
מִתְרַפֶּקֶת עַל דִּוְרָה רַחֵם הַתְּפִלָּה עֲוֹרֶתֶיךָ שְׁמֹר
חֶבְלֶיךָ אֲבוֹה שְׁמֹר חֶבְלֶיךָ יִלְדֶיךָ • שִׁימֵנוּ
בְּחֻמֶּם עַל יְרוּשָׁה כִּי יֵצֵא מִנוֹת אֶהְיֶה קִשְׁרָה ב
בְּשָׂאוֹ קִנְיָה רִשְׁפִּיה רִשְׁפִּי אִישׁ שְׁלֹדֶהֶבֶת יֵהֵא

[illegible]

וְהָיָה כִּי יִשְׁמַע ה' אֶת הַקּוֹל וְיִשְׁמַע ה' אֶת הַקּוֹל וְיִשְׁמַע ה' אֶת הַקּוֹל
 וְיִשְׁמַע ה' אֶת הַקּוֹל וְיִשְׁמַע ה' אֶת הַקּוֹל וְיִשְׁמַע ה' אֶת הַקּוֹל
 וְיִשְׁמַע ה' אֶת הַקּוֹל וְיִשְׁמַע ה' אֶת הַקּוֹל וְיִשְׁמַע ה' אֶת הַקּוֹל

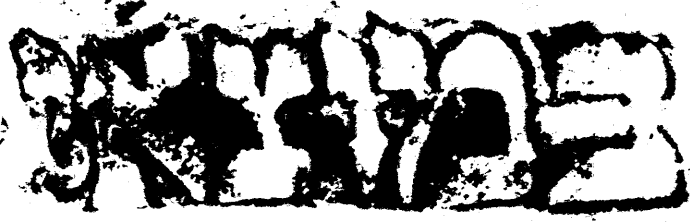
חֲבֵרִי מִרְנֵן וּרְבֵנֵן וּרְבֹתֵן

בְּרִיד אֲתָהּ שֶׁ אֲהִינִי מִלֶּךְ הָעוֹלָם בְּרִיד פִּי הַגִּפֶּן

וְיִשְׁמַע ה' אֶת הַקּוֹל וְיִשְׁמַע ה' אֶת הַקּוֹל וְיִשְׁמַע ה' אֶת הַקּוֹל
 וְיִשְׁמַע ה' אֶת הַקּוֹל וְיִשְׁמַע ה' אֶת הַקּוֹל וְיִשְׁמַע ה' אֶת הַקּוֹל

אֵלֵינוּ שֶׁעֲוֹדָתָא דָּא דְמַהֲכִנְוֹתָא שְׁלִימָתָא
 בְּרִידָא קְדִישָׁא דִּישְׁמַע

בְּרִידָא קְדִישָׁא דִּישְׁמַע

דָּב מְנוּחָה הַבְּנֵי אֲדָמָה רִחֵקָה • שְׁלֵחַ
 תִּשְׁבִּי לְנֶאֱמָרָה יָנֵס גִּזְוֹן וְאַנְחָה • יֵאָתֶה לָּהּ
 צֹרֶר • שְׁמֵרָה דָּב מְנוּחָה מִיַּד גִּזְוֹן אֲכֹזֶר •
 אִישׁ קִרְא לִי שְׁמֵרָה • עֵת דְּרֹדִים רַעְיוֹרֵי
 אֵל • לְדָם עַם אִישׁ יִשְׁמַע רֵאוֹת טוֹבֵד

וַיֵּצֵא אֱלֹהִים אֶת יִשְׂרָאֵל מִמִּצְרָיִם
בְּרֵאשִׁית בְּרֵאשִׁית הַיָּמִים אֲתָהּ הַשְּׁמַיִם וְאֲתָהּ אֶרֶץ
יִשְׂרָאֵל מִצְרָיִם וְעַתָּה לְכָךְ יִשְׁקָב סֶלָה

רַבּוֹנוֹ שֶׁל עוֹלָם

אֵלֹהִים כָּל הָעוֹלָמִים אֲבִי הַרְחָמִים וְהַמְלִיחוֹת
בְּסִימָן טוֹב יִבְנֶה לִּי טִיב הַתֵּל עָלֵינוּ אֵת שֵׁשֶׁת
יְמֵי הַמִּינוּשָׁה הַבָּאִים לִקְרֹאתֵנוּ - לְשָׁלוֹם
הַשְּׂבוּיִם מִכָּל חֶסֶד וּפְשָׁע וּמִנִּיקִים מִכָּל
חַטָּאת וְאֵי־יָדָה וְרִשָּׁע וּמִדְּבָקִים בְּתַלְמוּד תוֹרָה
וּמִעֲשֵׂי כַּסֵּם וְחֻבִּים וְחֻטִּיִּים וְחֻטֵּי דַעַר בֵּינָה
וְהַשְּׂבִיר מֵאֲתָה וְתִשְׁמָעֵנוּ בָּהֶם שִׂכּוֹן וְשִׁמְךָ
וְלֹא תַעֲזוֹב קִנְיָנוּ עַל לֵב אָדָם וְלֹא קִנְיָת
אָדָם תַּעֲזוֹב עַל לֵב אָדָם מִלִּכְנוּזֵינוּ - אֲבִי
הַרוּחָנִים שִׁיב בְּרַכָּה רַחוּם וְהַצְלַחְהוּ בְּכָל
מִצְוָה יְדֵנוּ וְכָל הַיּוֹעֵץ עָלֵינוּ וְעַל עַמְּךָ בְּ
בֵית יִשְׂרָאֵל עֲשֵׂה טוֹבָה וּמַחֲשָׁבָה טוֹבָה אֲמִצּוֹ
בְּרַחֲמֵי גִדּוֹל וְהִיָּמוֹ קִיִּים עֲצָתוֹ כִּדְבַר שְׁנֵי
יְתוֹ לֵה כְּלַבְבָּהּ וְכָל עֲצָתָהּ יִמְלֹא וְנֹאמְרוּ -
וְהַגִּזֹר אֲמַר וְיִקַּם לֵה כְּלַבְבָּהּ נִבְעֵי אוֹר -
וְכָל הַיּוֹעֵץ עָלֵינוּ וְעַל כָּל עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל -
עֲשֵׂה שְׂאִינָה טוֹבָה וּמַחֲשָׁבָה שְׂאִינָה טוֹבָה
תִּסְבֹּר עֲצָתוֹ כִּדְבַר שְׁנֵי שְׂאִינָה שֶׁ הַפִּיר עֲצָתוֹ

גוים הנה מחשבות עמים וגאמר מצר מצר
והישר דבר דבר ולא יקוב כי ימנע ופתח
שם צהנו אב הרחמים אדון הכל יחזה
השנוע יכר שנוע ושנוע . שער אורה
שער אורה ימים ושנים . שער אריכות
ש ברכה . ש בעה . ש גרה . ש גדלה . ש גדול
ש גברא . שער רצה . ש דעה . ש דוד
ש דוד ש הצדקה . ש הרמה . ש ועד טוב
ש זריזות . ש זמרו . ש זכות . ש זיו . ש
זוהר תורה . ש זוהר חכמה . ש זוהר בשר
ש זוהר דעה . ש חדות . ש חמלה . ש דין
והסוד . ש הי טובי . ש חכמה . ש טובה . ש
טוהר . ש ישועה . ש יושר . ש פברה . ש
כלכלה . ש כבוד . ש לכבוד . ש מזון ש מנת
ש מחילות . ש מדע . ש נחמה . ש נחמה
ש סליחה . ש סיעתה דשכינה . ש יצירה . ש
פדות . ש פרנסה טובה . ש צדקה . ש צדקה
ש קדושה . ש קובניות . ש רחמים . ש רוח
ש רפואה . ש שלמה . ש שלום . ש שמחה . ש
שמונות טובות . ש שלום . ש תורה . ש תפלה
ש תטבד . ש תשובה . כדכתיב ותשוב צדקה
מצ מעוזם בית צרה . ועזרם ש ועזרם
פלגם מרשעים . וישעם כי חסו בו . תאמר

וְהָיָה כִּי יִרְאוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל
 מִלְּפָנֵי אֱלֹהֵי אֲבֹתָם וְאָמְרוּ
 קִלְצָם בְּנֶשְׁאֵי קִרְיָהּ יִחְדּוּ יִרְנֻוּ כִּי עַתָּה בָּעֵץ
 יִרְאוּ שֶׁעַתָּה צִוּן זְקֻנִים לְנוֹשׁ צָהִינוּ מִקֶּרֶן
 שְׁפָנוֹ כִּבְמִצְוֵי יְיָ הַקְדִּים רַגְלֵי מִבְּשַׁר טוֹ
 מִיִּשְׂרָאֵל יִשְׁעָה אָמַר לְעִוֹן מִלֶּד אֱלֹהִים
 רָחֵם לְעִוֹן חֲנֻה דָּגָם יִרְנֻוּ יִם מִבְּשַׁר
 אֲתָן אֲבִיךָ סִלְרָה

04359

The

Aaron and Clara G. Rabinowitz

Fund